



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

### Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

# JONSTRUPBOGEN

44<sup>DE</sup> BIND

1 9 6 7

REDIGERET AF BØRGE HJERMOV



KØBENHAVN

JONSTRUPSAMFUNDETS FORLAG · WILH. THOMSEN  
ORDRUPHØJVEJ 24 · CHARLOTTENLUND

1967

## INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Et tilbageblik .....	3
Georg Christensen .....	29
Seminarielektor Laustsen .....	31
Årets gang på Jonstrup .....	33
Dimittender 1966 .....	37
Pædagogisk dag på Jonstrup .....	39
Morville-hyldest .....	43
Fra Jonstruppernes verden .....	44
Regnskab og styrelse .....	48
Medlemsliste, december 1966 .....	49



## ET TILBAGEBLIK

Jeg har altid villet være lærer på landet, hvor man dengang var mere i kontakt med børnenes hjem, hvad jeg anså som værende af stor betydning, og dengang kendte man som lærer alle hjemmene i skoledistriktet. Jeg havde en god ven – en af de 4 brødre Lauritzen, som alle læste til lærer på Jonstrup. Det var nr. 2 i rækken – Folmer. Den ældste var den fra »De seks« kendte »Gamle«, Charles var hans dåbsnavn, som endte som amtsskolekonsulent i Holbæk amt. De to yngste blev begge skoleinspektører, Alfred i København og Johannes i Ballerup. Folmer blev tegneinspektørens medhjælper og skulle have været hans efterfølger, da han blev syg og døde. Folmer var i mange år en meget dygtig og elsket tegnelærer på Jonstrup. Folmer og jeg var enige om, at vi ville være lærere og søge ind på Jonstrup. Jeg kom meget i hans hjem, hvor jeg ofte traf Charles og Rudolf Bruhn, ja også de øvrige af »De seks«, og jeg sad og lyttede, når de fortalte om Jonstrup.

Dengang – jeg blev optaget på Jonstrup i 1910 – var der den udmærkede ordning, at man skulle gå hos en enelærer et år i

hans skole før optagelsen. Der var en del landsbylærere, der havde specialiseret sig i at forberede unge mennesker til seminarierne. Folmer og jeg satte en annonce i »Folkeskolen«, og blandt de tilbud, vi fik, valgte Folmer læreren i Sindal og jeg lærer Jens Kjær i Tarp skole i Sdr. Felding ved Troldhede station på Herning–Skjern banen. Jeg skulle bo og spise hos læreren, være med i den daglige skoleundervisning, og så gik jeg selv i skole om eftermiddagen, hvor jeg blev undervist i det stof, der krævedes til optagelsesprøven. Jeg havde nok at gøre, for vi læste blandt andet hele Ludvig Chr. Møllers bibelhistorie, Blochs verdenshistorie og regnede hele Chr. Bertelsens regnebog for seminarier, foruden at vi skrev diktater og stile. Det er måske ikke kendte navne i dag, men det var dengang de bøger, man brugte på seminarierne. Jeg havde nok at gøre, da jeg ikke havde nogen forudgående eksamen, men havde gået i den almindelige folkeskole i Charlottetegades kommuneskole i København. Det var en såkaldt betalingsskole, hvor vi betalte 2 kr. om måneden og ikke fik træskohjælp, hvad de fik i de såkaldte friskoler, hvor man ikke betalte skolepenge. Der var dengang stor klasseforskel, og det kunne blandt andet mærkes på børnene. Lige i nærheden lå en friskole, »Sjællandsgades skole«, og der var ustandselig krig mellem drengene fra de to skoler, når vi gik hjem. Dengang var der ikke noget, der hed tornyster eller skoletaske, men vi havde vore bøger mellem to små træplader med en rem om. Når vi sloges, blev disse ofte brugt som våben, så man kan forstå, det kunne gå voldsomt til.

Det var en dejlig tid. I begyndelsen sad jeg og hørte på Kjærs undervisning. Han var en gudbenådet fortæller, så jeg sad og lyttede, lige så optaget af stoffet som børnene, og ønskede, at jeg engang kunne gøre Kjær det efter. Da der var gået nogle måneder, begyndte jeg at undervise under Kjærs vejledning, og de sidste måneder blev undervisningen overladt til mig selv. Det var den bedste form for praktikundervisning, som kunne tænkes. Det var ikke nogle enkelte timer om ugen eller blokpraktik 2 gange 14 dage. Det var 6 timer hver dag et helt år! Ja, og så var vel det mest betydningsfulde, at man blev stillet over for det spørgsmål: »Egner du dig til at blive lærer? Kan du lide det? Synes du, du kan magte det? Kan du lide at have med børn at

gøre? Kan du holde disciplin på en god måde – det vil efter min mening sige: Kan du gøre børnene så optaget af stoffet, at de er glade for at gå i skole, for så kommer der ro og orden i undervisningen, og børnene tænker ikke på at være uvorne. Så kan man være kammerat med børnene og lære dem noget.« – Man kunne altså gøre op med sig selv, om man skulle gå videre, for vejen kunne godt blive tornestrøet. –

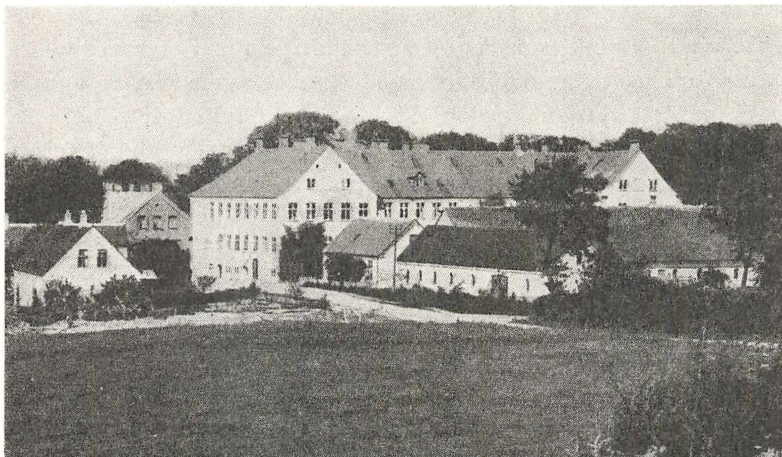
Sdr. Felding ligger i en dejlig egn. Skjernåen løber derigen- nem, og der fiskede og badede vi. Der var også en meget rig flora, som vi botaniserede, og vi lærte at bruge »Rostrup«. Der var også et meget rigt insektliv, og jeg lavede mig en meget fin guldsmedesamling. Og så lærte jeg den vestjyske befolkning at kende. Det kneb lidt med sproget. Det var ikke alene mig, der i begyndelsen ikke forstod, hvad der blev sagt, det kneb også børnene at forstå mig; som en dreng en dag sagde til mig: »A tøvs te do snakker så tysk!« Men efterhånden kom jeg til at tale så jysk, at jeg fik den ros, at man skulle tro, jeg var fra stations- byen. Ja, og så kom jeg sammen med de unge. Det lyder nok mærkeligt, når jeg fortæller, at vi legede sanglege: »Skære havre«, »Tyv, ja, tyv, det skal du være« og mange andre. Det var ikke twist! Efterhånden kom jeg i det bedste forhold til befolkningen, ja, jeg drev det så vidt, at en dreng i nabogården til skolen ved sin dåb blev opkaldt efter mig. Det var et meget lykkeligt år. Fra at være en »ski' københavnerung'«, som de mente nok var sendt hjemmefra på grund af dårlig opførsel, var jeg blevet en af deres egne. Jeg regner det år for et af de betydningfuldste i mit liv – og så var jeg blevet klar over, at jeg ville være lærer.

Og så gik jeg til optagelsesprøve på Jonstrup. Den afveg ikke meget fra optagelsesprøven i dag. Vi havde kun skriftlige op- gaver i dansk, og så var der ingen prøver i fremmedsprog. Der var 63 til optagelsesprøve i 1910, og der skulle optages 23. Der var 24 elever i klasserne, men det år var der en oversidder. Vi boede i de dage, vi var til optagelse, på seminariet. Klasserne havde fået ferie, og så lå vi på gulvet på værelserne på tang- madrasser, 5–6 stykker i samme værelse. Vi skulle selv med- bringe lagener og toiletsager, og så fik vi udleveret to tæpper. Der var ikke indlagt vand, så vi måtte selv hente det ved pum-

pen og anvende de forhåndenværende vaskestativer med et blikfad. Der var en værre trængsel om morgenen, når de 63 mand skulle vaskes og strigles. Der var også meget få spejle. De fleste af os spiste hos »Knasten«, som vi kaldte hr. Castberg, som havde forpagtet elevhusholdningen. Vi sad ved lange borde på bænke og spiste morgen-, middag- og aftensmad. Maden var meget hæderlig, men der blev absolut ikke kræset for os. For enden af spisesalen lå på et stativ et anker lyst hvidtøl, som var en bitter, harsk drik. Vi drak hellere vand. Vi betalte 1½ kr. om dagen for kosten. Her i spisestuen og på klasseværelserne kunne vi sidde og læse. Der var ingen steder, hvor vi selv kunne tilberede noget, så vi prøvede, hvis der var tid tilovers, at sende en ekspedition til Måløv efter basser, som vi kunne delikatere os med om aftenen. Der var enkelte, der havde råd til at købe en øl eller et stykke chokolade, men det var meget få. Der blev heller ikke røget ret meget. Det var mest lange piber, der blev røget af, men det var først, når man var blevet optaget. Man så meget få ryge cigaretter. Der var enkelte, som røg en cigar, men de var meget dyre – en hæderlig cigar: 3 for 25 øre. Det var nogle spændende dage. Vi gik rundt og sagde til hinanden: »Enten skal du eller jeg dumpe!« Prøven var meget mere sammentrængt end i dag. Vi var oppe i flere fag samme dag. Der foresvæver mig noget om, at vi var færdige på 5–6 dage. Der var nogle af de gamle elever, der blev i optagelsesdagene, og de foranstaltede forskellige prøver med os, og vi var jo så naive, at vi lod os narre til at gå med. Det var i reglen en harmløs spøg; men når de vækkede os om natten og hældte os over med vand, for at spirillerne skulle vokse og udfolde sig, harmedes vi. Jeg var så heldig at være blandt de 23 indvalgte og var meget glad. Der var ikke nogen, der rejste sag for dem, der ikke kom med, selv om der var mange, der havde fået et optagelsesbevis. De måtte selv prøve at komme ind et andet sted. Der var kun 7 statsseminarier og 8 privatseminarier, så der var ikke så mange muligheder som i dag. Der var en del, der prøvede igen det følgende år, så vi mødte dem påny. Der var ingen præparandklasser; vi indstillede os som privatister, som det hedder i dag.

Så stillede vi 23 mand efter sommerferien på det gamle, hæderkronede seminarium dagen før, undervisningen skulle be-





Seminariebygningerne i 1909.

gynde. Vi spadserede med vore forskellige personlige sager og vor violinkasse fra Måløv st. Allerede halvvejs kunne vi se den gamle borg ligge nede i dalen, men det var først, da vi drejede ned ad »hulvejen«, en genvej, som stødte til landevejen igen ved foden af den lange »pas på«-bakke, at vi rigtig kunne se de imponerende store bygninger, hvor splitflaget vajede i dagens anledning. Der var en stor trefløjet toetages bygning – den gamle klædefabrik, som staten overtog 1809, da seminariet flyttede ud, efter at det gamle Blågård seminarium var ødelagt efter krigen. Foran dem lå landbrugsbygningerne, da der dengang hørte landbrug til seminariet. Der var 30 tdr. land, som blev drevet af den førømtalte økonom, hr. Castberg. Hver lærer havde 6 tdr. land og den deraf flydende indtægt. Desuden ret til at købe mælk fra stalddøren og ret til at sætte ruser i Værebros å, som løber forbi seminariet fra Søndersø til Roskilde fjord. I den store lade stod – jeg nævner det som et kuriosum – den gamle charabanc, hvori censorerne blev hentet til eksamen. I midterfløjen lå i stueetagen I–II–III klasses lokaler. IIIs lokale blev ofte kaldt IIIklasses sovevogn, fordi det var det eneste klasseværelse, der vendte mod syd, og det eneste sted, hvor der var eftermiddagstimer, og hvor man i disse godt kunne falde lidt hen. De to andre klasseværelser vendte mod nord. Så var der et



fysik-, naturhistorie- og geografilokale. På første sal lå det ret anselige bibliotek, som kun brugtes til udlån. Det var åbent 2 gange om ugen. Som bibliotekar virkede lærer J. F. Johansen, også kaldet »Vudden«, som havde sin lejlighed i forbindelse med biblioteket. I fløjen ud mod vejen var der elevværelser, bl. a. de kendte »fyrværelser«, som lå alene i 2. etage ud mod syd. Her boede de 2 fyrmestre. Foruden elevværelser var der forstanderens kontor, og så boede den sagnomspundne cand. mag. i stueetagen med sin candmagine og candmagette. I den anden fløj var køkkener, spisestue og økonomens lejlighed i stueetagen. På første sal lå elevværelser samt en sløjdsal med gammeldags limovn, der var det eneste varmeelement. Her fandtes også den eneste badeindretning på seminariet. Det bestod af en beholder, der skulle fyldes med vand. På beholderen var fastgjort et voksdug, som skulle hindre, at vandet sprøjtede til alle sider, når man trak i en snor, der åbnede for den perforerede bund i beholderen. Jeg har aldrig hørt, at apparatet blev brugt til andet end »buksevand«. Synderens ene ben blev bundet til snoren, og jo mere han sprællede, jo mere fik han ned over sig. – Bag hovedbygningen lå seminariegården, afgrænset af »Elevbygningen« mod øst, hvor der udelukkende boede elever, og gymnastiksalsbygningen, som den kaldtes, mod nord. Her lå, som det fremgår af navnet, gymnastiksalen – uden omklædningsrum og bad. Over gymnastiksalen lå festsalen, som også brugtes som sanglokale og hvor det store kirkeorgel (med pedal) var anbragt. »Bælgen« var til at træde, så når en elev skulle spille, måtte han have en anden til at træde bælgen. Desuden var der et stort koncertflygel. I den vestlige del af bygningen var der to lejligheder. I stueetagen boede vor sanglærer, K. Steensen, kaldet »Steno«, og på første etage E. Lunddahl, kaldet »Fus«. Der var blandt lærerne kun cand. mag., der havde en datter. De andre var barnløse. Fornemt tilbagetrukket lå forstanderboligen, hvor »Fatter«, Stig Bredstrup, boede. Han havde også en datter, Ellen, kaldet »Fatterdatter«. Desuden boede vor gymnastiklærer, A. Hansen, kaldet »Gummi«, i en lille villa øst for seminariet på seminariets jord.

Sådan så de bygninger ud, hvor vi nu skulle tilbringe de næste tre år af vort liv. Øst og nord for elev- og gymnastiksals-

bygningen lå lærernes store haver, som afgrænsedes af »Filosofgangen«, en bred sti med høje, gamle træer. På den anden side »Filosofgangen« lå sportspladsen og tennisbanen.

Da vi ankom, fik vi anvist vore værelser. »Spirerne«, som I kl. kaldtes, fik selvfølgelig de mindst eftertragede værelser, men Charles Lauritzen, som var dimitteret det år, vi kom, havde sørget for Folmer og mig. Folmer blev fyrmester og kom altså til at bo på broderens gamle værelse, og jeg kom til at bo sammen med en 2' klasser, Svend Hansen, nu Graham, som var forlovet med min kærestes søster. Ham kendte jeg også, og vi fik en toværelses lejlighed, et stort værelse og et mindre, hvor den ene af os kunne sove. Her boede jeg i to år og flyttede så op på »Fyret« det sidste år. Værelserne var »møbleret«. Der var en jernseng med en tangmadras, et lille bord med skuffe, en almindelig »karlekammerstol« og en »bogreol«. Det var to små brædder, som var sammenholdt af to snore, der gik igennem hullerne i brædderne og foroven dannede en strop, den kunne hænge i. Der var også en petroleumslampe, et vaskestel med blikfad og kande, og en lille kakkelovn, som vi kunne fyre i efter behov. Den blev hver morgen rensat af portner Jensen, som efterlod en »ildtænder« (høvlspåner dyppet i harpiks) og seks stk. optændingsbrænde. Ja, portner Jensen – hvad var seminariet uden ham? Alle gamle jonstrupperne fra hans periode vil mindes ham med glæde. Han havde altid travlt og var altid i godt humør. Foruden vore kakkelovne passede han også selve seminariets. Der var store tromleovne i alle klasseværelserne og gymnastik- og sangsal. Dem passede han både med optænding og fyring og bar koks til dem – – i sække på sin ryg. Han nåede da også, mens jeg gik på seminariet, at få en brok, som han gik og sloges med resten af sit liv. Han passede de store anlæg, tømte elevernes og lærernes »locummer«. Latrinen blandede han i de store bladbunker, som han samlede hvert år ved vinterens komme, og så solgte han komposten bagefter. Han var en flittig mand med udpræget forretningsans og sans for de små beløbs betydning. Han dyrkede mange grønsager, som han solgte, og mange pinseliljer, som han tog over til Gentofte Amtssygehus og solgte ved besøgstid om søndagen. Han fortjente det Dannebrogsmændenes Hæderstegn, som Georg Christensen hæftede på hans

bryst en dag ved morgensangen. Jeg mødte ham, da han kom spadserende fra Ballerup den dag, han havde været i audiens. Han var meget glad og fortalte, at den gamle konge havde spurgt ham, om han nu kunne styre de unge mennesker derude på seminariet. »Og ved De«, sagde han, »hvad jeg så gjorde bagefter? Jeg gik hen og spiste mig en stor kogt rødspætte!« Det var hans beskedne måde at fejre dagen på. Hele hans virke var noget, vi unge mennesker havde godt af at have for øje hver dag. – Det var et lille sidespring – jeg kom bort fra værelserne. Efterhånden som tiden gik, fik vi pyntet op på værelserne. Jeg fik en divan og et skrivebord og en ordentlig stol. Fik nogle billeder på væggene og pæne gardiner, så værelset mistede sit karlekammerpræg. Ja, og så det uundværlige pipebrædt. Vi lærte hurtigt, at til at være rigtig jonstrupper hørte også en lang pibe. Jeg fik efterhånden samlet mig seks, som jeg gjorde i stand om morgenen og stoppede, så kunne jeg tage en frisk pibe, når jeg følte trang. Den grovskårne tobak var billig. Den tarveligste kostede kun 1 kr. pr. pund.

Den første undervisningsdag husker jeg ikke så meget om. Vi blev budt velkommen af forstander Stig Bredstrup (»Fatter«), der sagde noget om, at det var et privilegium at blive optaget på Jonstrup seminarium, og han håbede, at vi nu ville bruge vort privilegium til at dygtiggøre os til lærere – den mest betydningsfulde gerning i livet, og at vi altid måtte gøre Jonstrup ære. Så gik vi til vore klasseværelser og gik straks i gang. Tiden måtte ikke spildes. Jeg mindes med stor glæde og tak mine lærere. De var alle personligheder. »Fatter«, ja han var fatter for alle sine drenge. Jeg tror ikke, jeg har truffet en personlighed af hans format og hans forstand på unge. Han var selvfølgelig ikke uden fejl, men han havde et stort, varmt hjerte, som bankede for alle hans elever. Han havde et herligt lune og var fuld af historier, som han forstod at fortælle. Han kunne forstå en spøg og var selv med på at lave en spøg. Han kunne blive meget vred, og så brølede han op, som f. eks. da nogle spasmagere havde hejst flaget på halv stang den dag, da professor N. A. Larsen, som var en meget frygtet censor i pædagogik, skulle være censor. Nej, hvor var han vred! N. A. Larsen var hans gamle ven og studiekammerat. Jeg tror aldrig, det

blev opklaret, hvem der havde gjort det. Han kunne give en forfærdelig »fattertur«, men han var meget følsom, når det var noget alvorligt, det gjaldt. Jeg erfarede det selv ved en for mig pinlig affære. Min kone – forkortelse af kontubernal – Svend Hansen var en stor spasmager og ofte original i sine løjer. Jeg kom gående over seminariegården, da Svend kom ud fra elevbygningen og råbte til mig, om jeg ikke lige ville gå ind i III kl. og sige, der var telefon til Gundelak? Der var en automattelefon på 1. sal, som eleverne kunne bruge. Jo, det skulle jeg nok. Jeg bankede på og stillede mig op inden for døren (jeg var jo spire) og afleverede min besked. Jeg blev noget forskrækket, da »Fus« aldeles hvidglødende af raseri for ned imod mig og smed mig ud. Jeg var ganske uforstående, men jeg anede heller ikke, at jeg var den sekstende, som Svend havde sendt afsted med den samme besked. Lunddahl var så vred og såret, at han ville have mig bortvist fra seminariet. Da det kom »Fatter« for øre, blev jeg kaldt op til »fattertur« på kontoret. Jeg gik med bævende hjerte op for at høre min dom. Og så blev det til en meget forstående samtale. »Fatter« kunne jo forstå, det var Svend, der var den skyldige, og jeg tror, han inderst inde syntes, det var en morsom spøg, Svend havde fundet på. Det skulle blot ikke være gået ud over »Fus«, som der altid blev lavet megen – ofte grovkornet – spøg med, og som ellers altid blev god igen, når man bad om forladelse. Jeg fik besked om at give »Fus« en undskyldning, og jeg mærkede aldrig, at han bar nag til mig. Jeg tror også, at der blev holdt lærermøde om sagen, og enden på den historie blev, at jeg ikke blev bortvist. Det havde »Fatter« altså klaret for mig, og jeg var ham meget taknemlig. – Som lærer var han meget dygtig, når han var oplagt og frisk, men det kunne hænde, at han var lige så søvnløs som vi andre i eftermiddagstimerne i III klasses sovevogn. Han underviste i kirkehistorie, pædagogik og psykologi. Han havde specialiseret sig i studiet af underbevidstheden, og det var meget interessant at høre om noget, der ikke var kommet i lærebøgerne endnu. Og når han fortalte om kirkehistoriens store skikkelser, så lyttede vi – ja, jeg kan vist godt sige – betagne.

Den ældste lærer var Lunddahl. Han underviste i historie i alle tre klasser og i dansk i III, nærmest i litteraturhistorie. Han var

den mest originale af hele flokken og havde været sammen med den gamle stab med de to Mortensen'er og Beyerholm, før Steensen, Johansen og Nielsen kom til; det var vist i 1894, han blev ansat. Det er utrolig mange historier, der går om »Fus«. Mange kendes fra »De seks«. Det var ligsom tradition, at der skulle laves fest hos »Fus«. Vi havde ikke gået på seminariet i ret lang tid, før vi begyndte. Jeg husker den første spøg. Vi slog stemmegafler an og satte dem ned mod en tom tændstikæske, så der kom en ret kraftig lyd. Det varede lidt, inden »Fus« blev opmærksom, men så ville han have en forklaring, og vi mente, det kom fra motoren, der lå under vort klasseværelse, og det lod »Fus« sig nøje med. Et andet eksempel på vore kåde drengestreger: Det var i hvepsetiden. Vi havde nogle hvepse i en tændstikæske. Når de prøvede at komme ud af en lille revne, der fremkom, når vi åbnede æsken lidt, bandt vi en sytråd bag hovedet på dem. I den anden ende af sytråden gjorde vi et lille stykke hvidt papir fast, og så slap vi dem ud, og de fløj rundt i klassen med sytråd og de små stykker papir. Nu var Lunddahl meget nærsynet, men efterhånden fik han øje på papirstykkerne og gik ned i klassen og prøvede på at få fat i et. Så blev vi bange for, at en hveps skulle stikke ham, og så måtte vi bekende. Så kom det særlige ved »Fus«. Vi bad ham om forladelse for vor drengestreg, som vi kaldte det, og så tilgav han os med et: »Ja, vi forstår hinanden«. Vi fangede døde mus, mens Lunddahl kravlede op på katederstolen i dyb rædsel og takkede os meget, fordi vi havde fanget dem. Jeg må ikke fortabe mig i de løjer, vi lavede i hans timer. Han var et meget fint menneske og en ædel karakter, men han skulle vist aldrig have været seminarielærer. Jeg ved, at Bredstrup gentagne gange i »Fusi« yngre dage havde gjort ham opmærksom på præsteembeder, som han skulle søge. Men »Fus« elskede sin gerning. Han var en mand af stor viden og høj dannelse – alt for fin en mand til at have med os at gøre. Han brugte blandt mange andre ejendommelige vendinger denne: »Hør det frem hos mig«, når han så gerne ville fortælle om et digterværk eller en historisk personlighed. Og når vi så interesseret på ham, kunne han give meget fine karakteristikker. – Han gjorde stor forskel på klasserne. Når han hilste, fik I kl. een finger til hatten skyggen, II kl. to, men III

kl. tog han hatten af for. I III kl. ville han gerne være kammerat med os.

Næst i rækken kom så J. F. Johansen, som underviste i regning, matematik og fysik. Han var en meget betydelig lærer, og hans mål var, at selv mindre begavede skulle være med. Hvis man sagde, at der var noget, man ikke forstod, så blev det altid gennemgået påny. Han krævede meget af os. Han havde den vane at gå op og ned i klassen og gnide sig med højre hånds pegefing på den store næse, og var der en, der »støvlede«, som vi kaldte det, når det gik mindre godt ved den store tavle, så fik vi det, vi kaldte en »vuddenskala« serveret, en brummen-lyd, der begyndte nede i bassen og endte oppe i diskanten med følgende: »Nej, den går ikke, Lindberg«, f. eks. Eller en kunne være lidt hurtigt i vendingen, så »Vudden« ikke var fulgt med, så han først skulle have det tænkt igennem, så kom skalaen og et: »Ja, det passer«! (Det var i reglen Rudkøbing, som var et rent regnegeni.) – Han var meget distrahit. Han tog f. eks. en dag sit lommeur, som lå på det halvmåneformede bord i fysiklokalet, og troede, det var hans lorgnetter. Det faldt ned på bordet, da han slap »lorgnetten«, som han mente var anbragt på næsen, og så gik han roligt videre efter at have fået de rigtige anbragt. En anden gang, da vi havde haft forsøg med lysstrålernes brydning i vand, og han satte det store glaskar fra sig, så han sig ikke for, men satte karret *foran* vindueskarmen, så det gik på gulvet. »Det gik sandelig i stykker« – og så fortsatte han uforstyrret. Det kan godt være, hans lorgnetter var særlig fedtede den dag!

Derefter kom så vor sanglærer, K. Steensen. Han var ene om det. Han underviste i sang, violinspil, orgelspil og klaverspil. Desuden underviste han i praktik med børnene fra øvelsesskolen. Han var også en meget samvittighedsfuld lærer, der sled med os. Og så fik han tid til at have et stort kor og gjorde også forsøg på at give nogle stykker af os – om jeg må sige: de bedst stemmebegavede – en videreuddannelse, så vi kunne optræde som solister ved den årlige koncert ved juletid. – Mens jeg gik på seminariet, blev elevernes kostforplejning ophævet og overtaget af pensionater. Det største af dem ejedes af frk. Bilde, en meget dygtig dame, der gav os en udmærket forplejning for 25



kr. om måneden. Da hr. Castberg rejste, købte Steno af staten hr. Castbergs meget smukke have og byggede sig en dejlig villa, hvor han boede til sin død sidst i 30'erne.

Og så havde vi cand. mag. Nielsen. Han var, tror jeg, noget ret enestående som lærer. Han var højt begavet, af en enestående viden (man sagde, at han havde udarbejdet hele to doktorafhandlinger, men ikke villet indgive dem, da det var arbejdet med dem, der havde været hans store glæde – ikke titlen dr. phil.), havde en udpræget sans for sproget – han havde udarbejdet sin egen sproglære – og en evne til at gøre os interesserede og flittige i hans fag; naturhistorie, geografi og dansk til I del. Han var en ensom mand – førte sin egen husholdning – og var ikke let at komme ind på livet af. Jeg mener at kunne karakterisere ham ved en udtalelse af Stig Bredstrup, efter at jeg var vendt tilbage som lærer. I en samtales løb siger cand. mag.: »Jeg går med frygt og bæven til hver eneste af mine timer!« – »Ja, men De har da ingen disciplinære vanskeligheder.« – »Nej, men om jeg kan gøre det godt nok.« Sådan var han.

Som den sidste mand blandt de fastansatte havde vi gymnastiklærer A. Hansen. Han var en hædersmand og idealist. En meget dygtig lærer i gymnastik, men det kneb noget med teorien. Hansen havde ikke nogen forudgående uddannelse, da han rejste til Stockholm og gennemgik den toårige uddannelse på Centralinstituttet. Han havde en landejendom, som han solgte for at finansiere rejsen. I Stockholm blev han så uddannet i sygegymnastik og havde, da han blev kaldet til Jonstrup, et sygegymnastikinstitut i Ålborg. Han samlede en kreds af interesserede til bibeltimer i sit hjem. Vi holdt meget af »Gummi«, som vi kaldte ham.

Vi havde kun een timelærer, Stenfeldt Nielsen, som kom ud fra København hver mandag og underviste i tegning. Vi kaldte ham »Peeder«, og når vi farvelagde vore tegninger med vandfarver, hed det at »peedre«. Han var meget dygtig – og lun. Engang jeg kom op for at vise min tegning, spurgte han mig, om jeg mente, den var rigtig? Ja, det mente jeg da. »Tør De tage gift på det?« Ja, det turde jeg godt. »Så skal det være meget let gift, unge mand!« Tegning er vel det fag, der er sket den største udvikling med. Det var jo nok frihåndstegning, vi blev under-

vist i, men vi sad og tegnede klodser i forskellige opstillinger – det hele var så forfærdelig fantasiløst. Da Folmer Lauritzen kom til, skete en stor forandring, og når man ser udsendelserne om formning, som faget nu hedder, så må man forbløffes over udviklingen.

Det var de lærere, som underviste os i den tid, jeg gik på Jonstrup, meget dygtige hver på sit felt, men undervisningen var jo unægtelig en anden end i dag. Man kan vist sige, at for de fleste fags vedkommende var det lektielæren. Fysik var mest tavlefysik; vi fik aldrig lov til at lave et forsøg selv. Samlingerne var små i forhold til i dag. Vi blev ikke stillet over for selvstændige opgaver som f. eks. at skulle holde foredrag over et eller andet emne. Gruppearbejde kendtes ikke. Det eneste fag, hvor vi kunne vise vor selvstændighed, var i stil, men dem skrev vi også mange af. Vi skrev dansk stil, religiøs stil (katekisation), pædagogisk stil, og dagsøvelser til gymnastiktimer. Alligevel udvikledes vi – modnedes. Een ting, tror jeg, var af meget stor betydning for vor udvikling: kammeratskabet. Vi sluttede os jo hurtigt sammen i mindre kredse, som samledes om aftenen på værelserne og drøftede de forskellige spørgsmål, der var oppe i tiden, både politiske, religiøse og moralske. Når jeg ser tilbage på min seminarietid, har jeg kun gode minder. Den dag, vi blev dimitteret, var der sket en stor forandring med de »spiriller«, der tre år tidligere var blandt de heldige, der kom med. Vi var blevet ansvarsbevidste unge, der glædede os til at komme ud og virke i den danske folkeskole. – Det var desværre vanskeligt at få noget at bestille. Jeg var blandt de få heldige, der havde fået et vikariat, inden jeg havde taget eksamen, og pudsigt nok på den betingelse, at jeg kunne lede et sangkor. Den lærer, i hvis embede jeg skulle virke, havde et godt blandet kor, som han gerne ville have skulle fortsætte. Steno gav mig papir på, at det kunne jeg godt, selvom jeg aldrig havde haft med andet end herrekor at gøre. Det gav også et farligt slid, idet jeg selv måtte lære alle de fire stemmer og så indøve dem med koret. Men det gav også megen glæde og mange fornøjelige timer, og jeg tror, det udviklede mig meget – særlig i at behandle unge mennesker. Der skulle jo en fast hånd til at holde styr på flokken og dirigere, sådan at vi kunne blive dygtige. Det gav mig forresten en

»tjans« som soldat, idet jeg fik den opgave at danne et kor af kammerater fra kompagniet, og vi nåede så vidt, at vi gav koncert i Charlottenlund palmehave.

Vi blev dimitteret den 24. maj, hvor min kæreste var med. Vi tog efter dimissionen til mit hjem i København, da det var min mors fødselsdag. Så rejste vi med nattoget til min kærestes hjem i Herning, hvor jeg var den 25., og om aftenen rejste jeg til Gørding, hvor jeg var kl. 4 om morgenen – sov til kl. 6 og stillede kl. 8 i Gørding centralskole og tog fat på min gerning. Ja, man kunne holde til noget den gang! Jeg var meget glad for at få lov til at prøve kræfterne både i skolen og med mit sangkor. Der var den vestjyske ordning ved skolen, hvor de store børn kun gik i skole een dag i sommerhalvåret, men så til gengæld alle ugens seks dage om vinteren. Jeg var der kun om sommeren, og da var der syv klasser, men 1. november voksede skolen med 4 klasser. Jeg var samtidig vikar i kirkesangerembedet, som gav meget arbejde, da det var et meget stort og folkerigt sogn. Der var meget ofte kirkelige handlinger: bryllupper og begravelser. Ved begravelserne skulle jeg ud i hjemmet og »syngeliget ud«, som det hed. Vi sang en salme, bekendte troen, bad Fadervor og sang endnu en salme. I begyndelsen var det meget svært for mig unge mand at træde frem ved kisten mellem de sørgende pårørende. Jeg var altid, både ved gudstjenesten og ved de kirkelige handlinger, i diplomatfrakke. De fleste dimittender mødte i det klædningsstykke til eksamen den gang, for det var de fleste, der kom på landet og skulle være kirkesangere. Vi fik foruden vor løn (100 kr. om året) noget, der hed »offer«. Det var penge, der blev betalt ved bryllup og begravelse. Det kunne svinge en del, men jeg kan nævne, at jeg efter 3 ugers sommerferie, hvor præsten havde vikarieret for mig, fik en pose af præsten med 200 kr. Det var mange penge, når årslønnen som lærer var 800 kr. + bolig og brændsel.

Larsen Pedersen, som jeg vikarierede for, var indkaldt som garder og skulle ligge inde i 19 mdr., hvis han ikke var blandt de heldige, som kunne trække sig fri efter 7 måneders tjeneste. Og han trak sig fri, så jeg kunne ikke blive længere i Gørding. Jeg fik et vikariat i et enelærerembede i Linå i Sunds sogn ved Herning, men måtte holde vikar i 14 dage for at nå rettidigt til

mit nye embede. Det blev ordnet med en seminarieelev fra Ribe. Det var noget andet end Gørding centralskole, jeg kom til. En lille, meget forfalden hedeskole. Læreren var afskediget efter § 17. Han var nærmest sindssyg. Han boede i skolens lejlighed med kone og fem børn. Jeg fik et loftsværelse og spiste på nabo-gården, hvor der boede nogle meget rare mennesker. Men for det meste cyklede jeg til Herning, hvor mine svigerforældre boede. Der blev holdt skole fra kl. 6–12, så jeg havde megen frihed, men der krævedes også megen forberedelse. Det var ganske uvant for mig at undervise i hold, og jeg havde intet lært om det på seminariet. Der var to klasser – store klasse og lille klasse. I lille klasse gik børnene til omkring 10 års alderen, så rykkede de op i store klasse. Der var ca. 25 børn i hver klasse. Det ville sige, jeg havde børn i 3 hold i yngste klasse og 2 eller 3 hold i ældste klasse. Mens et hold havde tavleregning og et andet skrivning, havde jeg et hold i diktat o. l. Der skiftedes så hver time. Vi begyndte altid med religion eller »bibel«, som børnene kaldte det. Jeg fortalte eller gennemgik salmevers eller Luthers katekismus. Vi sang meget, også i de andre timer. Det var et slid, indtil jeg fik orden på det, og jeg måtte ofte hen til en ældre nabolærer og hente tips. Forældrene var meget skole-interesserede, kom ofte og skulle høre den ny lærer, og altid spurgte de til deres børn og om der var noget, de skulle hjælpe børnene med. Jeg må da også fortælle, at jeg skulle holde gymnastik  $\frac{1}{2}$  time efter skoletid på den lille skoleplads, hvor der slet ingen redskaber var, så det blev til lidt fritstående øvelser og mange lege og boldspil, noget ganske ukendt for børnene, men de var henrykte. Så skete der noget, jeg ikke havde regnet med. Om morgenen den 15. april (1914) kom posten med en indkaldelsesordre til mig. Det var meget vanskeligt at få fast embede, før man havde været soldat, og provst Gøtsche i Herning rådede mig til at gå på ekstrasesion (jeg havde udsættelse til mit 25. år); det gjorde jeg den 2. april, og nu kom følgerne. Jeg fik travlt. Først til sognerådsformanden, der også var formand for skolekommissionen, og vise ham indkaldelsesordren. Jeg fik min løn for marts måned, 66 kr., så ind på herredskontoret i Herning og endelig til mine svigerforældre. Jeg måtte jo have min kæreste til at hente den divan og sengetøjet og bøgerne, jeg

havde på mit loftsværelse på skolen. Om aftenen dampede jeg af til Gentofte station og stillede på Jægersborg kaserne den næste morgen kl. 8. Der fik jeg mit »hjem« i mange måneder, idet krigen brød ud og sikringsstyrken blev indkaldt; men den var ikke så stor ved Fæstningsartilleriet, så vi rekrutter af 1914 blev først hjemsendt 28. januar 1916. Da havde jeg søgt og fået 2. lærerembede i Ikast hovedskole ved Herning. Ja, jeg sværmede jo lidt om Herning. Der var en dejlig 5-værelses lejlighed med to gæsteværelser, så den lå og ventede på, at vi skulle tage den i besiddelse, og vi blev gift d. 25. marts. Her kom jeg igen til en ny skoleform. Det var en 6-klasses skole. Forskolelæreren underviste de to yngste klasser og førstelæreren og jeg de 4 ældste. Børnene gik også her hver anden dag. Vi havde fagfordeling og skiftede klasser kl. 11. Det var en dejlig tid, men lønnen var ikke stor: 800 kr. om året + bolig. Det var så mærkeligt for os tjenestemænd, når vi hørte, en gårdmand fik 6000 kr. for et spand heste. Vi var 10 lærere i kommunen, som var meget stor, og vi søgte om 200 kr. lagt til lønnen – og så fik vi 100 kr. Det var ingen fattig kommune. Der var mange store gårde og mange trikotagefabrikker, men sådan var indstillingen. Jeg måtte have ekstraarbejde: jeg førte bøger for to fabrikanter, en købmand og en møller, læste med præstens børn, som blev holdt hjemme i vinterhalvåret fra Silkeborg på grund af den dårlige toggang. Jeg underviste i violinspil, holdt aften-skole og havde gymnastik med de unge. Det var ikke særlig godt lønnet, men 2 kr. var mange penge den gang. Aftenskolen og gymnastikken ledede lærerne selvfølgelig gratis, og så fik vi en gave ved sæsonens slutning. – I Ikast var jeg til efter sommerferien 1918, da jeg blev kaldet til et embede i Herning. Igen en ny skoleform – en stor byskole med 1200 børn. Jeg havde taget nogle kursus i gymnastik og specialiserede mig nu, så mit halve timetal blev belagt med gymnastik, hvad jeg havde ønsket. Ellers underviste jeg i dansk, naturhistorie og geografi, særlig i hjælpeklasserne. Et arbejde, der interesserede mig meget. Jeg havde en del ekstratimer, idet jeg passede alle drengenes badning. Desuden uddannede jeg mig i de år – i sommerferien – til lærer i handelsskolen. Jeg underviste i handels- og vekselret, bogholderi og handelsregning. Efterhånden havde jeg

2 timer de fem første af ugens dage. Jeg fik da også tid til at spille tennis om morgenen fra 6½ til 7½ tre dage om ugen. Og så kom jeg ind i FDF-arbejdet. Her var det også gymnastikken, jeg tog mig af. Ved en fest havde jeg et hold på 200 drenge om eftermiddagen på sportspladsen og et elitehold på 20 drenge om aftenen i teatersalen. Det var vældig morsomt. Her begyndte jeg at arbejde med bevægelsesgymnastik og fri idræt. Jeg havde den store oplevelse, mens jeg var i Herning, at man fra FDF's hovedbestyrelse spurgte mig, om jeg kunne tage med på en Sønderjyllandstur i midten af juni, da den, der skulle lede det store gymnastikhold, som skulle give opvisning i de forskellige byer, der skulle besøges, var blevet forhindret. Jeg var meget betænkelig, bl. a. fordi jeg skulle have mine klasser op til eksamen. Min kone syntes absolut, jeg skulle tage med; jeg ville aldrig få sådan en oplevelse senere. Ved inspektørens velvilje og kollegers hjælp fik jeg det klaret. Jeg havde fået telegrammet med opfordringen tre dage før, jeg skulle stille i Fredericia, så der var vel nok fart på. Det var en tur, der var startet i anledning af genforeningen, med 108 14–18 års drenge, de bedste fra hver kreds, og vi kom også over grænsen samme dag, som kongen red over, og vi stod ved vejen og så ham ride forbi på den hvide hest. Forinden havde vi haft drengene til samtræning 3 dage på drengehjemmet »Landerupgård«. Her trænede jeg også det store hold, men det var ingen sag med de i forvejen dygtige og veltrænede drenge. Det blev selvfølgelig en uforglemmelig tur.

En dag i maj 1922 kom Stig Bredstrup til Herning for at holde foredrag, og det naturlige var, at han spiste hos os. I aftenens løb kom vi selvfølgelig til at tale om forholdene. Der var noget galt med gymnastikundervisningen. Min gamle lærer, »Gummi«, var død, og Appel fra Askov, der var undervisningsminister, havde ansat lederen af Askov sløjdlærerskole, Rasmussen Kirkebjerg. Han havde i sin ungdom taget etårigt kursus i gymnastik, men ikke anvendt det, så det gik ikke så godt. Han måtte f. eks. bede censor eksaminere i teori det år, han holdt eksamen. Bredstrup var blevet klar over – efter forskellige opfordringer – at han måtte udskifte Kirkebjerg, og så ryger det ud af munden på mig: »Den plads kunne jeg godt lide at få!« (Det havde aldrig



været i mine tanker før). Bredstrup sagde: »Jeg vil også gerne have Dem!« Og så blev der lagt planer, og samme aften afgik ansøgning om årskursus, som blev bevilget, og 1.9. mødte jeg på statens eetårige kursus for legemsøvelser, der havde til huse på A.B.'s bane på Tagensvej. Det blev forresten flyttet over i de nye bygninger i Nørreallé det år og hedder nu Statens Højskole for Legemsøvelser. Det var en ret pludselig beslutning, og jeg havde jo ikke den aften tænkt på den økonomiske side af sagen. Men den blev også klaret. Jeg fik lov til at regne statsskatten ud sammen med min svoger, og vi regnede fra morgen til aften i juni og juli måned. Jeg fik hele fortjenesten = 3000 kr. Mine svigerforældre tilbød min kone at flytte hjem, så vi kunne leje vor lejlighed ud, og jeg kom til at bo hos familie i København. Min vikar fik hele min løn, så der skulle spares. Mit embede skulle jo stå til mig, hvis det glippede med Jonstrup.

De fleste af mine kursuskammerater kom lige fra seminarier, så jeg tror nok, at jeg, der havde været ude i folkeskolen i 10 år, fik det rigeste udbytte. Vi havde meget dygtige lærere, særlig vil mange kende Ottar Andersen, som på en vistnok ret enestående måde formidlede overgangen fra stillings- til bevægelsesgymnastik. Jeg tror nok, at han prægede mig meget stærkt, så man kunne mærke på min undervisning, at jeg var hans elev. Han lærte os også undervisningens kunst, han var en enestående metodiker. Jeg har brugt store ord om Ottar, som han senere kom til at hedde, men om ham kan ord ikke være for store. Jeg gik på lærerhøjskolen til det »lille danskursus« 2 aftener om ugen, og da jeg, hvis jeg kom til Jonstrup, skulle undervise i sløjd, gik jeg 2 aftener om ugen på et sløjdhold på la Courvejens skole, der blev ledet af R. C. Rasmussen, en af Dansk Sløjdlærerskoles dygtige lærere, og hos ham lavede jeg alle 1. holds modeller, så jeg havde noget at begynde med, til jeg de følgende sommerferier gjorde min uddannelse færdig og tog eksamen i Dansk Skolesløjd. Jeg tog eksamen i legemsøvelser i juni 1923, og i den følgende sommerferie skulle vi, der havde taget eksamen, undervises i svømning og nødhjælp, men jeg skulle jo også have kursus i sløjd, så jeg fik det ordnet sådan, at jeg svømmede fra 6 til 8, cyklede fra »Helgoland« til Værnedamsvej til sløjdlærerskolen og var der fra 8½ til 15 (det

hjalp mig meget, at jeg havde gået hos R. C.) og så til nødhjælp og hygiejne fra 16–18. Der var heldigvis ikke så meget at læse, kun en del sløjdtegning. Jeg fik heldigvis 14 dage, hvor jeg ikke var optaget af undervisning, så dem kunne jeg bruge til at flytte i, for jeg var blevet kaldet til lærer ved Jonstrup kongelige Statsseminarium fra 1. august 1923. Det virkede på mig, som havde jeg fået sommerferie, at blive lærer ved seminariet. Jeg havde kun 24 timer – tænk: 24 timer om ugen, jeg, som det sidste år næsten havde arbejdet i døgndrift. Hvorledes var så det Jonstrup, jeg kom tilbage til? I det ydre var der ikke meget forandret. Der var kun kommet 2 nye lærere: hr. Kejser og Chr. Hauch. Kejser afløste Lunddahl og Hauch cand. mag. Nielsen. Der var lavet omklædningsrum til gymnastiksalen, men ellers intet, så alle forhold kendte jeg. Fatter holdt en lille middag, hvor jeg blev budt velkommen i lærerkollegiet. Jeg var jo i høj grad Benjamin, som inspektør Benzon kaldte mig. Jeg må lige omtale Benzon, det har jeg glemt, da jeg omtalte de øvrige lærere. Han var leder af seminariets 4-klassede børneskole og inspektør for kollegiet. Han ledede praktik- og metodikundervisningen. Som inspektør skulle han inspicere eleverne, der boede på seminariet, og det var de fleste. Hvis der var nogen fraværende kl. 8, skulle ordensduksen melde det til Benzon, og så skulle han undersøge, om det var noget alvorligt, eller det var »ræv« (ulovlig forsømmelse) eller blot en, der havde sovet over sig. Han havde altid »pinden« (termometret) med. Han skulle foretage det fornødne med hensyn til sygdomsbilledet, eventuelt tilkalde seminariets læge – en fast stilling – gamle dr. Møller i Ballerup, hvis mest probate helbredende kur var amerikansk olie. Nå – han havde også hovedpine- og smertestillende piller. Hvis der var noget alvorligt på færde, indlagde han. Benzon skulle også overvåge elevernes moralske opførsel på kollegiet. Der måtte dengang ikke være nogen af det kvindelige køn på værelserne efter kl. 22. Han så også efter, om der stod ølfasker i krogene! Han var en meget morsom mand, og gamle jonstrupperne husker sikkert mange historier om ham. Men det var som lærer, jeg vil sige lidt om ham. Han var en meget begavet mand, og jeg tror, vi er mange, der mindes og takker ham for hans vejledning. Han kunne give mønstertimer

– ja, så godt som i alle fag – og hans kritik og gode råd fulgte os unge, der skulle ud og stå på egne ben. Han var så godt som ene om praktikundervisningen. Kun Steensen og jeg havde timer med børnene og havde elever til undervisning. Der var også en lærerinde ved øvelsesskolen, men hun ønskede ikke at have elever i sine timer. Det var først, da hun tog sin afsked, at lærerindeembedet blev opløst med praktikantundervisning.

Så tilbage til mig selv. Jeg blev vældig godt modtaget af mine gamle lærere og gled stille og bramfrit ind i lærerkollegiet. Jeg kom meget hurtigt i god kontakt med eleverne. De var glade for det nye, jeg kom med, og det var en stor fordel for mig, at jeg selv var dimitteret fra Jonstrup. Bredstrup kørte i min tid som elev cykelture i Jonstrups smukke omegn. Nu var han ikke så god til at cykle mere, så overtog jeg turene. Jeg arrangerede også storturen een gang om året og fodboldkampe med andre seminarier og lejren. Det gav god kontakt. Jeg kom hurtigt i forbindelse med gymnastikinspektør K. A. Knudsen. Jeg begyndte med at tage til København (altid på cykel) og arbejde med forskellige statistikker, han ønskede udarbejdet, bl. a. årsagerne til forsømmelser i gymnastik ved eksamensskolerne, samling af gymnastikindberetninger fra alle landets folkeskoler; men efterhånden blev jeg sendt ud at holde kursus for lærerkredsene, når de havde ønsket det. Det gjorde, at jeg efterhånden gled ind som assistent i gymnastikinspektionen, og det voksede så meget, at jeg en overgang havde 600 skoler at besøge. Det var dels i Nordsjælland og dels i Jylland, hvor jeg havde langt de fleste. Skolerne på Sjælland kunne jeg besøge på min »fridag«. Vi lærere havde hver en dag om ugen, hvor vi ingen timer havde. For Jyllands vedkommende skete det i min sommerferie, idet landsbyskolerne først gav sommerferie 1.8. Så rejste jeg, så snart vi var færdige med optagelsesprøven, og blev ved med at inspicere til 1.8. Jeg kunne besøge mange skoler i den tid. De første år kørte jeg på cykel; så fik jeg en motorcykel – en Nimbus – og til sidst en bil. Jeg boede i reglen hos kredsformanden, og så tog jeg ud om morgenen, så jeg kunne være i en skole kl. 8. Videre til en anden skole kl. 11 og kursus for lærerkredsens medlemmer fra kl. 14 til 18. Skrappe, men

dejlige dage. Jeg lærte mange mennesker at kende. Den sidste kursusdag kom lærerkonerne med madkurve og børn, og efter spisningen legede jeg med hele flokken. Det var festlige dage. Jeg så jo både godt og dårligt arbejde; men jeg anmeldte altid mit besøg et par måneder før jeg kom, så gik jeg ud fra, at der i hvert fald blev arbejdet i mellemtiden. Det hed sig, at gymnastikken skulle øves efter skoletid, altså i den syvende time, og når vind og vejr tillod det, så der var mange steder, det stod sløjt til, f. eks. hos en lærer, der hed Vind – han tillod det aldrig! Jeg holdt også en del delingsførermøder i gymnastikforeningerne og blev brugt som dommer ved stævnerne. Jeg kom allerede den første vinter til at lede gymnastikken i Måløv skytte- og gymnastikforening, hvor jeg havde et pigehold, et karlehold og et »gammelmandshold«.

Den næste forandring, der skete af interesse for mig, var, at vi fik opstillet en kedel i baderummet, så vi kunne få varmt bad efter timerne, og børnene fik renselsesbad hver 14. dag. Jeg fik anskaffet vandfade, sæbspåner og træuld, så de rigtig kunne blive skrubbete. Så kom centralvarmen og w.c.erne, det sidste efter et tyfustilfælde. I slutningen af tyverne tog Bredstrup sin afsked, og Arne Møller, der var præst på Fyn, afløste ham. Det var en meget stor forandring. Han kom til at hedde »piraten«, fordi han i sin tiltrædelsestale sagde, at nu havde han brændt sine skibe. Han var en lærd mand, dr. phil. (på en gammel islænding, som der blev sagt i en revue). Han manglede den stærke kærlighed til lærergerningen og dens betydning, som havde præget Bredstrups indstilling. »Kan man ikke blive andet, kan man blive lærer«, sagde han. Han kom aldrig i kontakt hverken med elever eller lærere. I Arne Møllers forstandertid skete en del af betydning. Vi gik over fra 3 klasser til 4 klasser, klasserne havde 30 elever, og der kom nye lærere, idet Steensen og Johansen tog deres afsked. I stedet for Steensen kom Boesen, og i stedet for Johansen kom Schmidt-Nielsen. Den sidste ville helst være fri for at undervise i regning, og det fag overtog den nuværende lærer i regning, H. Wolffsen. Ligeledes overtog Wolffsen tegning, da Lauritzen døde. Wolffsen var efter sin meget fine eksamen blevet ansat ved øvelsesskolen. Da Benzon tog sin afsked, blev Wolffsen inspektør for kollegiet, så da

Morville kom til, havde han så mange timer på seminariet, at han blev udnævnt til seminarielærer. Sløjd var blevet obligatorisk med afsluttende eksamen, og da vi fik studenterklasser, overtog Wolffsen deres undervisning i sløjd. »Småsløjd« var også blevet obligatorisk, og heri uddannede både Wolffsen og jeg os. Det var morsomt at undervise i det fag. Det bestod af papirsløjd, lersløjd, snorsløjd og peddigrørarbejde. Det er senere blevet slået sammen med tegning og er blevet til faget formning – Som Benzons efterfølger kom Johs. Reiff fra øvelsesskolen i Haderslev. I den tid, han var knyttet til Jonstrup, satte han ved sine særlige pædagogiske evner stærkt præg på skolen, så den blev en tip-top moderne skole. Mange vil minde ham for hans dygtighed.

Det var seminarieloven af 1937, der bragte en del fornyelse, og med de unge lærere, særlig Schmidt Nielsen, kom der mange forandringer. Han havde den ideelle uddannelse for en seminarielærer, først lærereksamen og derefter universitetsuddannelse. Han interesserede sig særlig for fysik og skrev en lærebog, som Thomsen, hans efterfølger, fik lov til at udgive, da Schmidt Nielsen blev udnævnt til forstander i Skårup. Nu kom der gang i forsøgene – med den nye eksamensform med nogle timers forberedelse og derefter udførte forsøg. Elevernes rapportbog over de forsøg, de havde udført i timerne, skulle fremlægges. Jeg må bemærke, at der på første sal i den østlige fløj af hovedbygningen var blevet indrettet både et auditorium og et stort elevlaboratorium + et giftværelse, som det kaldtes, med stinkskab. I det værelse opbevaredes alle kemikalierne. Nu blev der også undervist i kemi. – Der blev også indført obligatorisk sprogundervisning. Hr. Holkenov, der var kommet til Jonstrup fra Skårup, tog sig af tyskundervisningen, og hr. V. Laustsen af engelskundervisningen. Hr. Laustsen blev hr. Kejsers efterfølger i historie. – Jeg må samtidig fortælle, at der i Johansens lejlighed + det gamle bibliotek var blevet indrettet et dejlig stort rum til bibliotek og læsestue. Jo, nu blev det indre forandret. Der blev også forstanderkontor og lærerværelse på 1. sal, idet alle elevværelserne blev nedlagt. Det siger sig selv, at efterhånden som elevtallet steg, kunne kun en lille del bo på seminariet, men der var nu også kommet rutebiler fra Ballerup til lejren.



Den afløste »postmand« Larsens – i begyndelsen – hestekøretøj og – senere – bil. Hver morgen kom en stor flok.

Under kommissionsarbejdet forud for loven af 1937 arbejdede man også på at indføre det nye fag »lejrskoleundervisning« på seminarierne. Hauch og jeg hørte Braa-Hansen fra Haderslev seminarium tale meget inciterende om faget, og vi besluttede os til at prøve os frem, så vi kunne være med. Vi kom i forbindelse med Frederiksbergs skolevæsen (skoledirektør Franck og viceskoledirektør Jepsen), som havde prøvet noget af det på deres feriekolonier, og det sted vi begyndte, det var så vidt jeg husker 1936, blev også på en af Frederiksberg kommunes feriekolonier »Kongsøre«, der ligger syd for Nykøbing Sj. omgivet af den 500 td. land store »Kongsøreskov«. Meningen med lejrskolen ligger jo i navnet, skolen skulle flyttes ud i naturen. Det var naturligt for Hauch, der underviste i biologi og botanik, men hvad skulle jeg lave med eleverne? Ja, der var forsøgt forskelligt, og det, jeg tog op, kunne nærmest kaldes anvendt geometri. Det blev måleopgaver. Vi målte lejrens areal både ved trekantmetoden og ved pejlemetoden. Vi målte afstanden til utilgængelige punkter og flagstangens højde. Vi tog orientering og kortlæsning og tegning med på spisesedlen. Vi havde kunstigt åndedræt og livredning med pejling. Og så havde vi hver dag atletik. Vi fik efterhånden lavet forskellige måleredskaber hjemme på sløjdsalen, så undervisningen kom



ind i faste former. Vi skulle jo lære eleverne, hvorledes en lejrskole skulle praktiseres, når de som lærere blev stillet over for opgaven. Vi måtte forlade »Kongsøre«, da marinen lige i lejrens nærhed anlagde en topedoudskydningsstation, og så kom vi til en anden af Frederiksberg kommunes lejre, der lå – og ligger – på Dueodde – et herligt sted. Jeg har haft 23 dejlige lejrskoleophold, inden de nye unge lærere kom til. Da vi kom til Bornholm, kunne lejrskolen kombineres med den tur, eleverne før den tid havde haft, når de skulle over og studere »skærver«, som det hed.

Den næste store forandring kom, da Arne Møller og Georg Christensen byttede gårde. De var forskellige som nat og dag. Georg Christensen var den moderne skolemand, ivrig for forsøgsundervisning, og han stillede eleverne meget frit. Det var ham, der kom til at føre vort gamle seminarium gennem »de onde år«. Tyskerne overtog bygningerne, og i løbet af 2 dage var hele seminariet tømt. Samlinger, bibliotek, orglerne, flyglet, alle gymnastikredskaber, både faste og løse, alt inventar på sløjdsalen. Lærerne og forstanderen måtte ud af deres boliger. Vi havde vist 7 lastbiler, en arbejdsstyrke på seminariet og en i Ballerup. I Ballerup fik vi en stor lade og præstegårdens loft og konfirmandstue til rådighed. Gymnastiksalens inventar kom Niels Larsen og hentede, og sløjdsalens kom Dansk Sløjdlærerskole og tog sig af. I den tid, krigen varede, og et halvt år efter, da seminariet var bolig for polske flygtninge, holdt vi til på Parkskolen i Ballerup og på Teknisk Skole, hvor børneskolen holdt til. Praktikundervisningen var udvidet til Ballerup og Måløv skoler. I Måløv skole tog lærer Munch – en fremragende lærer i dansk og regning – og fru Jacobsen sig af undervisningen. Det var en besværlig tid. Jeg måtte undervise i en ikke opvarmet gymnastiksal om vinteren og havde en skolevej på 4 km. Jeg undgik heller ikke gestapobesøg og hvad dertil hørte, f. eks. med pistolen trykket mod panden, da min søn, der gik på seminariet, var frihedskæmper. En tid var vore elever frit stillede med hensyn til at møde, hvis de følte sig true, for størsteparten var frihedskæmpere, og flere af dem blev taget og ført til Frøslevlejren, hvor de sad, til krigen sluttede. Der var stor glæde, da vi hørte i radioen om tyskernes kapitulation. Så

blev seminariet gjort i stand, og vi kunne igen begynde på normal undervisning.

Da Georg Christensen, der med stor dygtighed havde ledet den besværlige periode, tog sin afsked, blev A. Morville udnævnt til forstander og senere rektor. Han havde været lærer ved Haderslev seminarium og forstander i Ranum, hvor han også havde haft tyskerne at slås med. De sprængte f. eks. øvelsskolen i luften, og der måtte holdes hemmelige eksaminer ude i landsbyskolerne. Det var en meget dygtig og begavet mand, vi fik, og så var han både en dygtig lærer og administrator, der fik alt ind i gode, stabile forhold. Under hans kyndige og kloge ledelse blev seminariets flytning foretaget. Jeg må fortælle, hvorledes det begyndte. Morville var i Amerika på en tre måneders stipendierejse, og jeg var blevet konstitueret i hans embede foruden at passe mit eget embede. Desuden havde jeg mit arbejde som kredsfører for Jonstrup-Ballerup FDF med en stor fødselsdagsforening. Det var særlig interesserede elever, der arbejdede som førere. Nu arbejdede jeg igen i døgn drift. Vi havde elever fra Hamar seminarium i Norge på udveksling. Der havde været »Norgesaften« på seminariet, og da jeg gik hjem ved 24-tiden, mødte jeg Hauch, som kom fra sognerådsmøde og var meget ophidset. Han var helt hvid i ansigtet. Han kom for at møde mig og fortælle, at de havde haft et møde med embedsmænd fra Forsvarsministeriet, der havde vedtaget at anlægge en flyveplads til jetjagere 200 m fra seminariet. Vi blev enige om, at vi omgående måtte sende en skrivelse til Undervisningsministeriet. Den gik Hauch hjem og udarbejdede, og næste morgen kl. 8 kaldte jeg alle lærerne sammen. Vi drøftede meddelelsen, og Hauchs skrivelse, som blev godkendt af alle, blev underskrevet. Heri stod bl. a., at hvis planen blev gennemført, måtte man tage i betragtning, at seminariet måtte flytte, og at man i beregning af omkostningerne måtte afsætte et beløb til en sådan flytning. At Hauch senere modarbejdede flytningen, er en anden historie. Jeg tog skrivelserne med til København, hvor jeg opsøgte statskonsulent Alfred Andersen, der var censor ved eksamen på Sløjdlærerskolen, og han bad mig omgående tage i ministeriet. Her bragte jeg budskabet og skrivelserne til departementchef Mikkelsen og kontorchef fru Torkild Hansen. Jeg kan

vist godt sige, det vakte bestyrtelse, og nu begyndte tovtrækkeriet mellem de to ministerier. Morville, som jeg skrev til næsten hver dag for at rapportere sagens gang, tilbød at komme hjem, men det mente ministeriet ikke var nødvendigt. Så måtte jeg kæmpe alene og måtte næsten hver dag i ministeriet. Jeg inviterede departementschef, kontorchef og statskonsulent ud at besigtige forholdene, men intet hjælp; vi forstod, at det gamle seminarium var dødsdømt. Så kom Morville hjem til jul 1951, og så begyndte hans årelange kamp – sejt, med en utrolig energi – hvor det ad mange krogveje, ved hjælp af mange samtaler og udarbejdelse af mange statistikker, lykkedes ham at samarbejde med borgmester og skoledirektør i Lyngby og føre sagen til ende – det dejlige, nye seminarium på Trongårdsvej. Sjældent har vel en mand sat sig så smukt et eftermæle. Om alt det har Morville selv skrevet i årbogen.

Så er mit tilbageblik slut. Der er meget, jeg gerne ville have haft med, men det har været min mening at prøve på at vise udviklingen både i mit eget liv og i seminariets, fra det gamle treklassede til det nye med 12 klasser, fra 6 lærere til et par og fyrrer.

*Otto Lindberg.*



## GEORG CHRISTENSEN

*1877-1966*

FORSTANDER FOR  
JONSTRUP STATSEMINARIUM

*1937-1947*

Meddelelsen om Georg Christensens død i foråret 1966 har hos hans tidligere elever fra Jonstrupårene levendegjort erindringer om hans personlighed, hans pædagogiske ideer og hans virke på seminariet.

Mange af os har sikkert prøvet i tankerne at gøre op, hvad hans indsats i læreruddannelsen har betydet og hans indflydelse herigennem på den danske skole.

Den pædagogiske debat i 1930'erne og -40'erne var i høj grad præget af nogle få stærke personligheder, hvortil vi må regne Georg Christensen. Senere er - takket være disse idealisters indflydelse - bredden i debatten blevet langt større. Mon ikke Georg Christensens største varige indflydelse ligger på dette punkt? Undervisningsvejledningerne for folkeskolen og den nu vedtagne lov om læreruddannelsen med tilhørende bemærkninger

kunne for store afsnits vedkommende have været udformet af Georg Christensen og pædagogiske åndsfæller for 20-30 år siden.

Georg Christensen var et usædvanligt og utraditionelt menneske med så mange facetter i sit væsen, at jeg ikke skal driste mig nærmere ind i forsøg på en karakteristik, men i stedet lade disse få mindeord blive så utraditionelle, at jeg tillader mig at henvise til andre, der har skrevet bedre og udførligere om Georg Christensen, end jeg formår. Først hans eget væsentlige bidrag: Pædagogisk frikvarter (Gyldendal 1958). Dernæst: Pædagogisk-psykologisk tidsskrift, nr. 2, 1947, Sofie Ribbjerg: Træk af den moderne opdragelses historie (Gyldendal 1966) og Dansk pædagogisk Tidsskrift, nr. 6, 1966 (mindeord af Torben Gregersen).

I disse titler spores atter en linie, men hertil kan føjes, at hans tusinder af elever endnu har i øret hans stemmeføring, hans musikalitet, vi ser for os hans gestus og mimik og dukker os måske lidt ved erindringen om hans ironi og den provokation, hans undervisning også kunne være præget af.

Georg Christensen indbød ikke til persondyrkelse. Vi har vel ikke hans billede på væggen, men enhver, der har haft ham som lærer og forstander, er blevet præget af ham, så hans livsgerning har sat sine klare aftegninger i dagens og fremtidens skole.

*Hans Jensen.*



## SEMINARIELEKTOR LAUSTSEN

*14. 11. 1905 – 15. 3. 1966*

Kun 4 måneder efter sin 60-års fødselsdag, hvor han blev hyl-det hjerteligt fra alle sider, blev det forbi. En alvorlig operation i oktober var tilsyneladende gået godt, og selv så han vel frem til nogle gode år endnu. En stille død gjorde imidlertid hurtigt ende på hans håbløse sygeleje.

Spare sig havde Laustsen aldrig forstået. Alene hans timetal på seminariet og kursus måtte forekomme stærkt belastende, men som han selv sagde: »når man nu kan lide det!« – Han holdt af at være sammen med mennesker, hvad enten det drejede sig om undervisningen med de unge, kollegerne på lærerværelset eller i det helt private liv. Man kunne undre sig over, hvordan han fik tid til at dyrke sit fag med stor og støt flid, hvad et fortrinligt opbygget bibliotek, der virkelig blev brugt, er vidnesbyrd om, eller at få samlet og ordnet, ja endog indbundet bind efter bind af anmeldelser, kroniker, debatter etc. i erkendelse af, at næsten alt stof passer i en historielærers arsenal.



Han magtede at fortælle historien, og det er velkendt, hvorledes hans saftige, jyske lune gennem den vel anbragte historiske anekdote kunne give et tiltrængt vitamintilskud til lære- og håndbøgers ofte tørre stof. – I linieundervisningen anvendte han på nogle områder en omhyggeligt tilrettelagt »afspørgning« af lære- og håndbogsstoffet, der ligefrem nødte de studerende til frugtbar eftertanke og aktivt medarbejde. Historiens teori beskæftigede ham meget, især i de senere år, og også dette kom linieundervisningen specielt tilgode.

At lektor Laustsen vil blive husket længe er givet. Vi mennesker er vel ofte, i forståelig vemod (og et stænk af selvmedlidenhed) tilbøjelige til at fæste os ved det, vi ikke har mere, i stedet for i taknemmelig erindring at glæde os over alt det, vi fik givet dag efter dag gennem de mange år.

*A. Holkenov.*

## ÅRETS GANG PÅ JONSTRUP

Når man skal forsøge at tegne et billede af det forløbne skoleår, kommer man i et slemt dilemma, for hvad skal man tage med, hvad skal man udelade? Hvis noget derfor ikke er omtalt, skyldes det ikke en kvalitetsvurdering, men den simple grund, at spaltepladsen ikke tillader det.

Også i år er det lykkedes for orienteringsudvalget og foredragsudvalget, til trods for de beskedne økonomiske midler der er til rådighed, at skabe foredrag af kvalitet, hvad et udpluk af de mange foredragsholdere og emner beviser. Professor P. G. Lindhart, som sædvanlig spændende at høre på, fuldmægtig Poul Antonsen »Liberal Centrum's formål og baggrund«, pastor F. Helleskov »Sort samvittighed«, formanden for »Aldrig mere Krig« lektor Dr. phil. H. Jonassen »Krigen og den enkelte«, Hanna Kobilinsky »Det moderne Kinas revolution«, Lektor Torben Brostrøm »Den moderne poesi«, professor Dr. phil. Oluf Friis »Johs. V. Jensens digtning«, professor Vald.



Komedie.

Mikkelsen »Ukrudtsbekæmpelse«, kunstmaleren Helge Ernst »Moderne maleri«, skoleleder Rasmus Hansen »Den lille skole« og skolepsykolog Gunnar Kjær Rasmussen »Forsøgsundervisningen på Østrigsgade skole«. Et foredrag, jeg særlig husker, var et aftenforedrag, hvor foredragsudvalget havde gjort det kup at få lagerforvalter Rindahl som taler. Havde man, med »kulturkløften« i tankerne, haft en vis, om ikke sympati, så dog forståelse for denne mand, svandt den meget hurtigt ind. For denne mand docerede ikke alene sin modstand mod offentlig støtte til kunstnere, men også så ekstreme synspunkter, som kun den mest rabiante højrefløj i dette land repræsenterer.

Af musikalske arrangementer skal nævnes følgende:

Koncert ved Københavns strygekvartet, koncert ved sangerinden Irene Oliver, koncert eller onemanshow ved komponisten Niels Viggo Bentzon, Gui Deplus og Den danske Kvartet spillede Mozarts klarinetkoncert i A-dur, seminariets forårskoncert. Victor Schiøler og Peter Westenholtz, den amerikanske pianist Noel Lee, og sidste koncert d. 7. november med Budapester-Tatrai-kvartetten.

Udover disse mere lødige arrangementer skal nævnes nogle af festerne. I marts løb den årlige revy med karneval af stabe-



Øjetur.



Censorerne ankommer til „Højere Dimis“.

len. Det var 2na - og b, der var arrangører, og selv om under-egnede var direkte impliceret, vil jeg fremhæve det som en særdeles vellykket aften. I september var der seminariefest, og d. 26. november opførte IIs »Tovet« af Henning Nielsen. Julefesten d. 19. december var, som sædvanlig, en af de fester, der samler mange deltagere. Juletalet blev holdt af adjunkt Jens Højmark Jensen, rektor P. M. Hansen læste julehistorien, og for de musikalske indslag stod, med vekslende kvalitet, ikke mindre end 3 kor.

Julespillet var i år Klaus Rifbjergs og Jesper Jensens »Diskret ophold«, der blev opført meget talentfuldt af IIIs, der også var festens arrangør. Øjeturen fik ikke det festlige forløb, som den plejer. Festen om aftenen var god nok, men turen i Dyrehaven var præget af en utrolig surhed fra spirernes side. Efter turen stillede vi os selv det spørgsmål, om ikke Øjeturen havde overlevet sig selv. Det mente vi ikke, hvad angår selve traditionen, men nok hvad indholdet angår. Der er nu nedsat et udvalg, der skal ændre dette.

Formanden for sportsudvalget har fortalt mig, at også på sportens område har der været aktivitet. Det første arrangement af »sportslig« karakter var spirekampen, hvor de »gamle« var så festligt udklædt som aldrig før. Derpå fulgte idrætsda-

gen, der i år var lagt på en skemafri dag. Der blev dystet i atletik og håndbold. Hver klasse skulle stille hold, og atletikholdet bestod af 2 deltagere i hver disciplin. Det forløb ganske godt, så det var nemt at udtage seminariets hold til kvalifikationsstævnet. Jonstrup stod som arrangør af atletikken, og alt klappede. Vi vandt atletik for både herrer og damer, og herrene tabte kun knebent den afgørende håndboldkamp.

I det stadig udbyggede samarbejde mellem seminariets ledelse, lærerråd og DSR er sidste skud på stammen et permanent pædagogisk udvalg, hvis første opgave er at undersøge mulighederne for en pædagogisk dag i lighed med Lyngby Tårnbæk kommunes og Jonstrupsamfundets pædagogiske dag; dog, naturligvis, i mere beskedne former.

Vi er glade for, at et samarbejde også på dette område er etableret, og ser med fortrøstning fremtiden i møde.

*Leif Rasmussen.*



# DIMITTENDER 1966

## *4-års linien.*

Janne Annelise Andersen, f. Busch	Karin Kabell Lundberg
Jens Barder	Ulla Lørring
Mette Bo	Jørn Kølbæk Madsen
Lone Brinck-Lund	Karen Bodil Mortensen
Flemming Aage Christiansen	Lone Breinholt Nielsen
Karen Halskov	Steen Galle Nielsen
Jan Hansen	Palle Guldmann Petersen
Vera Østergaard Hansen	Tove Brandt Petersen
Verner Sønderkov Hansen	Birthe Marie Rasmussen
Lisbeth Kvist Jensen	Connie Bodil Rasmussen
Finn Bræstrup Karlsen	Birgit Thor Rytto
Jan Krumhausen	Lene Sonne
Freddie Søeborg Larsen	Lone Sejer Svensson
Steen Eric Laursen	Søren Peter Winther
Erik Ludvig	

## *3-års linien*

Lisbeth Marianne von Barnekow	Margit Merkelsen, f. Johansen
Hildur Bengtsson	Bodil Margrete Jørgensen
Catherine Ruth Bojesen	Kirsten Nanna Laybourn Knudsen
Hanne Büchert	Dorthe Haagen Larsen
Lene Christensen	Lise Fønns Meiner, f. Bothmann
Steen Christensen	Jette Møller
Vibeke Stahlhut Christensen	Jørgen Mølvig
Susanne Danø	Gudrun Agnete Vester Nielsen
Ann Frandsen	Lone Bjørn Lerche Nielsen,
Tavs Grove	f. Jensen
Kirsten Johanne Hanskov,	Niels Christian Davidsen Nielsen
f. Rasmussen	Kirsten Pedersen
Niels Kofoed	Hanne Heiberg Rasmussen

Kirsten Vivien Schow  
Anne-Grete Sidenius  
Gerd Skovmand  
Annette Engelbrecht Kofoed,  
f. Sørensen  
Ulla Emilie Villum-Nielsen  
Tove Aase Almind, f. Jensen  
Elsebeth Andersen  
Steen Renard Andersen  
Flemming Måløv Andreassen  
Henrik Bülow  
Lars Bjarne Christensen  
Erik Cronquist  
Svend Castberg Frederiksen  
Ole Grove-Rasmussen  
Inge Lise Hemmingsen  
Ingrid Halling Jacobsen  
Lis Jakobsen

Grete Elisabeth Jensen  
Bjørn Larsen  
Kirsten Betty Lindtner  
f. von der Hude  
Finn Martin Holm Lunow  
Vibeke Pihl Lyngsie  
John Merland  
Gert Nielsen  
Jørgen Christian Nielsen  
Lene Korsgaard Petersen  
Anni Rønn-Nielsen  
Hans Henrik Sand  
Annelise Sønderriis  
Lone Theisen  
Lis Toft  
Lene Toubro  
Per Warming  
Grethe Willer-Nielsen



## PÆDAGOGISK DAG PÅ JONSTRUP

Som omtalt i »Jonstrupbogen 1966« arrangeredes – som en nyskabelse – en pædagogisk dag den 24. september 1966. Det var styrelsens tanke at forene det belærende med det underholdende, og programmet bød derfor om eftermiddagen på et pædagogisk-psykologisk foredrag, om aftenen på underholdning og dans. For de få medlemmer af Jonstrupsamfundet (ca. 30), der var mødt op, blev det en virkelig god dag. Professor K. B. Madsens foredrag: »Motivation – drivkraften bag skolearbejdet« var særdeles oplysende og inciterende, fuldt af muntre eksempler til belysning af den grå teori. Både »gamle« og »nuværende« jonstruppere (der også havde adgang til arrangementet), fik to meget interessante timer i professor K. B. Madsens selskab.

Aftenunderholdningen bød på moderne musik, fremført af musiklærer Ole Kinch og nogle lærerstuderende – og delvis skabt i fremførelsesøjeblikket! Musikken understøttedes af farvelysbilleder, fremstillet af seminariets formningslærer, Ra-door Poulsen, i samarbejde med lærerstuderende. Kinch karakteriserede fremførelsen som et eksperiment, hvor de lærerstuderende på grundlag af særlige nodetegn – efter en kort instruktion – i fællesskab skulle skabe små musikstykker ved hjælp af for eksempel triangel, slagtøj – og papir! Virkningen var forfriskende, selv om en og anden måske savnede lidt »traditionel« musik! Ikke mindst de lærerstuderende blandt publikum var begejstrede.

Dansen, som var tænkt som et punktum for dagen, løb delvis ud i sandet. Deltagerne ville hellere snakke end danse!

Et højdepunkt på dagen var afsløringen af det maleri af rektor Morville, som malerinden Anelise Søndergård havde påtaget sig at udføre. Afsløringen blev foretaget af formanden for »Jonstrupsamfundet«, førstelærer Vilhelm Hellested, der udtalte:

Et af formålene med dagen i dag – den første i sin art på seminariet her – er det, som man har stilet imod ved alle Jonstrupsamfundets stævner: at slå bro mellem jonstrupsk fortid og nutid.

Lader man udføre og ophænge et kontrafej af en gæv og god leder, er det vist også det samme som at bygge en bro – b a g u d! – fra *nu* til *før*! Og når »Borgen« i dag beriges med et billede af rektor Morville, fordi tidligere elever i taknemmelighed udkastede tanken, og et stort antal af hans lærlinge, medarbejdere og venner fra både den gamle og den nye skole »bakkede op« med deres bidrag, ja så er hovedmotivet vel netop, at Morville på en eminent måde evnede at knytte *fortid* og *nutid* sammen. Sagt med de nordiske runestens mest rosende sætning:

»*Han byggede BRO!*« – –

Forskerne har fundet ud af, at vi i vore noksom kendte folkeeventyr træffer en *tretalslov*: tre navne i et handlingsmønster, der til sidst munder ud i et lykkeligt resultat. Et sådant tretal møder vi også i Morvilles virke som forstander: *Værløse*, *Lundtofte* og *Lyngby*. Men lige meget, h v o r seminariet havde sit sted – under de yderst varierede forhold og trods de hyppige fortrædeligheder, så forstod rektor stadig – på beundringsværdig vis – at bibringe sine elever følelsen af, at »*Her er JONSTRUP dit og mit!*« Og derfor blev hans mangeårige lederperiode ligesom et af de gamle eventyr: med lykkelig udgang!

Men *tretalsloven* gik igen: Morville var for sine disciple både *underviser*, *vejleder* og *ven*. Han gav sig ikke alene af med »sine drenge og piger« (som man nu synes at benævne dem) i klasseværelset og på kontoret. Nej, i seminariets dagligstue og kantine stabiliserede han sin forståelse af de unge og deres problemer! – Det står for os, som hans gerning var betinget af det gammeltestamentlige: »Jeg vil bo m i d t iblandt mit folk!«

*Samarbejdsvilje* og *samarbejdsevne* var fundamentet for et værdifuldt SAMVIRKE rektor og lærerkollegiet imellem. – –

Vi er vistnok mange tilstedeværende, der ikke har haft Morville som forstander.

Men 1) når man ved vore store sommerstævner har mærket rektors indsigt i fjerne tiders og fremmede landes tilværelses-

form og tankesæt, fornummet den igennem hans skildringer, der røbede, at han ikke bare var et levende, men et medlevende menneske,

2) eller når man ved de »snævrere« styrelsesmøder – under de vanskelige flytte- og byggeår – har hørt ham med iver og ild forfægte sine ægte jonstrupske anskuelser,

3) når man har oplevet hans vemodige, kønne ord ved en håbefuld ung elevs kiste,

4) og når man ved lærerkredsbesøg på seminariet har mødt hans imødekommende, smilende gæstfrihed og nøgterne, bramfri og beskedne beskrivelse af hverdag og fremtid inden for murene her, ja, så har man nok lov at bruge en berømt replik af en gammel Jonstruplærer, ham, hvis karakteristiske lille statuette nu står i mindestuen dernede. Bemærkningen er den, hvormed han så godt som altid sluttede sine biografier:

»Dér har De MANDEN!« – –

Seminariet får fra nu af to synlige minder om Morville og hans rektortid.

I gården her lige udenfor vokser »Morvilles træ« – endnu på denne 24. september med alle sommerens grønne blade i behold: et dejligt symbol på *liv*; på noget, der gror og grønnes og sætter frugt!

På stedet, hvor vi står, vil man fra i dag kunne beskue »Morvilles billede«. Malerinden lader nok ligeledes de dominerende røde farver fortælle om *liv* – og vi føjer til: om en for-tjenstfuld færd i arbejdet for dansk ungdom.

Mens »linden mon løves« derude, kan slægterne, der går deres gang gennem Jonstrup, standse op herinde og se på maleriet, måske fordybe sig i taknemmelig betragtning

»af ham, der havde *mod* og *held*

til Jonstrups borg af flytte.«

Det glæder os meget i Jonstrupsamfundet, at vi – ved de manges bistand – har kunnet formidle virkeliggørelsen af denne form for monument. Det glæder os lige så meget, at vi i vor midte har rektor Morville selv – på denne ny hædersdag for ham, »Samfundets« eneste nulevende æresmedlem.

Vi bringer også skaberen af maleriet, frk. Anelise Søndergård, vor bedste tak. Tak, fordi De ville tage Dem opgaven på

og søge at indleve Dem i hans sind, som De skulle portrættere! Vi véd, at De kun derved i Deres billede kunne give udtryk for det, der selvfølgelig er forudsætningen for ethvert virkeligt kunstværk!

---

Gamle forstander Stig Bredstrup opgjorde engang sin jonstrupske status i nogle ord, der blev fremført med varm pathos (hvad hans skik var!), og som vi, hans daværende elever, vist ingen sinde vil glemme.

Rektor Morville kunne med fuldeste føje udtrykke sig i de samme ord – dog ikke på den måde; for det ville være hans natur så afgjort imod.

Snarere vil han nøjes med – i en stille stund – i lænestolen hjemme i sin stue – når erindringerens strøm farer forbi, n ø j e s med – ganske sagte – at sige ved sig selv:

»I kærlighed til JONSTRUP viger jeg ikke lettelig for nogen!«

*Vilh. Hellested.*

# MORVILLE-HYLDEST

24. septbr. 1966

Mel.: Ja, vi elsker dette landet.

Over Danmark synger høsten  
somrens svanesang.  
Skoven skælver tyst ved røsten,  
der har vemodsklang.  
Sæden, der blev lagt i mulde  
i den unge vår,  
blev til aks og vipper fulde –  
*Danmarks* gyldne hår.

Også du var sædemanden  
i de år, som svandt.  
Hist fra skoven ud til stranden  
frugtbar muld du fandt.  
Livets fryd og livets smerte  
i dit varme ord  
var den sæd, der kom fra hjerte  
og til *hjerte* for.

Fælles gemmer vi i sinde  
Jonstrups mindeskat:  
Pust af vårens lette vinde  
i den lyse nat,  
Jonstrupvangens nattergale,  
duft af hæg og hyld.

---

Nu en tids skolesale  
på Fortunens (grønne) syld!

# FRA JONSTRUPPERNES VERDEN

## *Nye lærere.*



Den 1. nov. 1966 blev *Gudrun Hansen* ansat ved seminariet som håndarbejds- og gymnastiklærerinde. Er matematisk student fra Åbenrå statskole 1955 og var i sept. 1955 elev på Snoghøj gymnastikhøjskole, vinteren 55-56 elev på Askov højskole og sommeren efter gymnastiklærerinde på Langelands husholdningsskole. Har lærerek-samen fra Esbjerg Seminarium 1960 og tog året efter afgangsprøve på Danmarks højskole for legemsøvelser. Blev dernæst ansat ved Trongårdsskolen og afbrød arbejdet der et år for at virke som gymnastiklærer ved Dana College i Nebraska.

*J. Boisen Schmidt* f. 12. maj 1925 i Århus. Student (nysproglig) 1944 Horsens Statskole. Cand. mag. 1952 Århus (historie og tysk), derefter undervisning forskellige steder og vidensk. ass. ved Videnskabernes Selskabs arkivkommission. 1.9.1953 stadsarkivar i Frederiksberg Kommune. 1.8.1966 ansat ved Jonstrup Statseminarium, februar 1967 lektor sammesteds. Fra 1960 tillige lærer ved Københavns Aftenseminarium.

*Litterær produktion:* Forskellige afhandlinger i Historisk Tidsskrift, Danske magasin, Historiske meddelelser om København, Frederiksberg gennem Tiderne o. s. v. – Sognestyret på Frederiksberg for 1857, 1957. – Tjenestemænd i Frederiksberg Kommune 1857-1957, 1957. – Fra Danehof til Folketing, 1963. – Norden – samlet og delt, 1963. – F. E. Jensen og Danmarks Radio under Besættelsen, 1965. – Studier over statshusholdningen under Frederik IV (1699-1730), 1967. Tillige medarbejder ved Trap: Danmark og Besættelsens Hvem-Hvad-Hvor (Politiken). Fast anmelder ved Nyt fra Historien.



havns aftenseminarium, 1961–65, i faget kristendomskundskab.

*Knud Nedergaard*, f. den 18. juli 1928 i Hampen, Nr. Snede sogn. Studentereksamen, n.spr., fra Th. Langs skole, Silkeborg, 1947. Teologisk embedseksamen ved Københavns universitet 1954. Studieophold i Tübingen 1957–58. Viceforstander ved Forsvarets civilundervisning, distrikt Nordsjælland, med specialundervisning som område, 1958–1966. Timelærer ved Jonstrup statsseminarium, 1960–66, ved Københavns aftenseminarium, 1961–65, i faget kristendomskundskab.



*Ib Radoor Poulsen*, f. 18. februar 1935. Lærereksamen Jonstrup 1957. Ansat ved Lyngby Tårnbæk kommune 1957–1966. Statens tegnelærerkursus 1959. Lærerhøjskolens kursus i formning 1961. Ansat som timelærer på Jonstrup siden 1962. Fast ansat 1. august 1966.

#### *Ny skolebetjent.*

*O. Ladefoged-Olsen*, f. d. 25. november 1930 i Tinneth, Øster Nykirke sogn, Vejle amt.



indtil ansættelse på 1965.

Efter endt skolegang d. 20. april 1946 i gartnerlære, indkaldt til militærtjeneste d. 25. november 1951. Gartner i Græsted, Nordsjælland, siden Nyborg, Bodilsker, Bornholm og Drammen, Norge. Efter endt militærtjeneste igen gartner en kort tid, søgte ind til postvæsenet i Lyngby, var her Jonstrup Statsseminarium november





Den 16. juli 1966 døde pens. skoleinspektør H. E. Hasland. Han blev dimitteret fra Jonstrup 1918, og efter en halv snes år i Næstved kom han til Rødovre, hvor han fra 1939 var skoleinspektør ved Hendriksholm skole. Hasland var mangeårigt medlem af Jonstrupsamfundet, deltog i næsten alle dets sammenkomster og var fra 1961 revisor i foreningen. Vi mindes ham i vor kreds som den hyggelige Jonstrupkammerat, det altid var en glæde at være sammen med.

## STÆVNE PÅ JONSTRUP

Den 5. juni 1967 holder Jonstrupsamfundet stævne på seminariet med følgende program:

Kl. 14.00: Kaffebord.

Generalforsamling.

Kl. 15.30: Udflugt til »Øjet«.

Kl. 18.00: Smørrebrødsbord.

Kl. 19.30: Foredrag af rektor Per Mogens Hansen.

### Dagsorden for generalforsamlingen 1965:

1. Formandens beretning.
2. Redaktørens beretning.
3. Kassereren fremlægger regnskab.
4. Valg. (Hjermov og Thomsen er på valg i år).
5. Eventuelt.

Indmeldelse til stævnet sker ved indsendelse af kr. 15,- til overlærer Wilh. Thomsen, Ordruphøjvej 24, Charlottenlund, senest 31. maj. De 15 kr. dækker 2 gange kaffebord og smørrebrødsbordet. Alle jonstruppere er velkomne. Seminariets adresse er Trongårdsvej 44, Kgs. Lyngby. Rutebil fra Lyngby og Klampenborg hvert 20. minut.

## REGNSKAB 1. JANUAR — 31. DECEMBER 1966

	Indtægt kr. ø.	Udgift kr. ø.
Kassebeholdning pr. 1. jan. 1966 .....	1.283 61	
Kontingenter .....	3.908 00	
Salg af årbøger .....	360 60	
58 opkrævninger à 1,50 kr. ....	87 00	
Girorenter .....	17 23	
Overskud fra stævne .....	20 47	
Repræsentation og møder .....		292 50
Fremstill. af årbogens 43. bd. ....		2.978 11
Fremstilling af særtryk .....		688 00
Administration og redaktion .....		400 00
Tryksager .....		293 50
Porto, gebyrer m. m. ....		776 97
Kassebeholdn. pr. 31. dec. 1966 .....		247 83
	<hr/>	<hr/>
	5.676 91	5.676 91

Ordruphøjvej 24, Charlottenlund.

*Vilh. Thomsen.*

Regnskabet revideret og fundet i overensstemmelse med bilagene.

6. januar 1967.

*Helge Jensen.*

*Eigil Rasmussen.*

## JONSTRUPSAMFUNDETS STYRELSE

Førstelærer Vilh. Hellested, Hellested pr. Hårlev, formand, seminarielektor Børge Hjermov, Søndervej 70 B, Virum, overlærer Vilh. Thomsen, kasserer, Ordruphøjvej 24, Charlottenlund, tlf. Ordrup 2492, lærerinde fru G. Winkler-Carlson, Guldborg, skoleinspektør Viktor Pedersen, Fuglevangsvej 3, Kbhvn. V., næstformand, lærer H. V. Mortensen, Langetoftens 13, Osted. De lærerstuderendes repræsentant er Leif Rasmussen.

Årbogens redaktør: Seminarielektor Børge Hjermov, Søndervej 70 B, Virum, tlf. 85 24 70.

# MEDLEMSLISTE

December 1966

Æresmedlem: Seminarirektor, cand. theol. A. Morville, Pal. Müllersvej 12, København F.

Lærere ved seminariet: Seminarirektor Per Mogens Hansen, Jonstrup Statsseminarium, Lyngby. — Seminarieadjunkt Asta O. Andersen, Bredgade 76 B, Kbh. K. — Seminarieadjunkt, cand. mag. F. Berlev, Lillevangsvej 92, Farum. — Seminarielektor Gudrun Christensen, Keltisvej 93, Bagsværd. — Seminarielektor F. Enkegaard, Trongårdsvej 46, Lyngby. — Seminarielektor, cand. mag. Borge Hjermov. — Seminarielektor, cand. theol. A. Holkenov, Brønshøj Kirkevej 11, Brønshøj. — Seminarieadjunkt, cand. mag. Vagn Jensen, Slettevej 1 B, Hjortekær, Lyngby. — Seminarielektor, cand. psyk. Andreas Jespersen, Kollegiehaven 27, Charlottenlund. — Seminarieadjunkt, cand. mag. V. Kesselhahn, Anemonevej 36, Hørsholm. — Seminarielektor, cand. mag. Lisa Larsen, Islandsvej 9, Lyngby. — Seminarielektor Arne Sloth, Kløvertofte 7, Skovlunde. — Seminarielektor Asta Trier-Hansen, Bjælkevangen 4, Hjortekær, Lyngby. — Seminarielektor, cand. mag. & theol. Kaj Viderø, Fynsvej 22, Orholm, Lyngby. — Seminarielektor H. Wolffsen, Kulsvierparken 153, Lyngby.

Overlæ. Elisabeth Krog, Lindeallé 8, Ballerup. — Seminarielektor O. Lindberg, Kornagervej 20, Lyngby. — Skoleinsp. Johs. Lollike, Trongårdsvej 52, Lyngby. — Afdelingsleder, mag. scient. P. Thomsen, Kornagervej 10, Lyngby.

**1896.** Søgaard, J. P., viceinsp., Martensens allé 10, Kbh. V.

**1902.** Forman, H., læ., Læssøesg. 1 A, Kbh. N.

**1904.** Rasmussen, G., overl., Lindøvej 2, Bogense.

**1905.** Duus, K., forstander, Østbanegade 13, Kbh. O. — Jakobsen, Axel, overl., Christian X's allé 113, Lyngby. — Rasmussen, K. A. Boje, forstander, Bjerregaard, Hvide Sande.

**1906.** Søgaard, O. M., viceinsp., Carstengade 78, Kbh. V.

**1908.** Hansen, Peter Holme, læ., Kongsted, Rønnede. — Hegelund, Axel, læ., Væggerløse, Falster. — Henrichsen, Rich., læ., Venøgade 9, Kbh. Ø. — Johansen, A., læ., Døjringe, Sorø. — Kastrup-Nielsen, K., læ., Frederiksborgvej 8 C, Farum. — Nielsen, Jes., læ., Holmegårdsvej 8, Charlottenlund.

**1910.** Hartby, J. H., førstelæ., Grønnehavestræde 7, Nykøbing S. — Ougaard, E., læ., Suhrs allé 10, Farum.

**1911.** Novrup, Hans, amtsskolekonsulent, Arnkilgade 58, Sønderborg.

- Ougaard, A., skoleinsp., Bækgårdsvej 36, Aabyhøj. — Worsøe-Christophersen, C., amtsrevisor, Stokholmsvej 28 A, Espergærde.
- 1912.** Andersen, O., læ., Løjtofte, Nakskov. — Blichfeldt, Thorv. Berg, læ., Poppelhegnet 4, Lyngby. — Graham, Svend, læ., Frederiksborgvej 30, Farum. — Jensen, H. C., overl., Hvidkildevej 95, Kbh. F. — Jensen, Jens, læ., Ny Kastelvej 22, Aalborg. — Larsen, H., læ., Nordrup, Slagelse. — Mathiasen, V., skoleinsp., Jyllingevej 68, Kbh. Vanløse.
- 1913.** Bach, B. K., seminarielærer, Ranum. — Halved, Eilert, læ., Roskildevej 67 B, Tåstrup. — Hansen, Edv., viceinsp., Kongedybet 5, Kbh. S. — Mathias, P. K., overl., Kirsteinsgade 7, Kbh. Ø.
- 1914.** Hansen, Chr., skoleinsp., Strandalléen 1 A, Helsingør. — Johansen, Frits, overbibliotekar, Bøgevej 3, Glostrup. — Larsen, Hjalmar, seminarielærer, Skovbovænget 33, Hareskovby. — Larsen, J. K., læ., Vestre skole, Sejerø. — Vang, E., fuldmægtig, cand. act., Auroravej 72, Kbh. Vanløse.
- 1915.** Andersen-Møller, A., overl., Kong Valdemarsvej 27, Roskilde. — Banke, L., overl., Fauherholm allé 2, Gentofte. — Christensen, Fritz, overl., Solnavej 71, Søborg. — Hjelme, K. G., læ., Ydunsvej 43, Fredericia. — Larsen, L. C., læ., Birka, Nr. Stenderup, Kolding. — Müller, Poul, overbibliotekar, Maglekildevej 12, Kbh. V. — Olsen, Chr. N., læ., Kong Valdemarsvej 81, Roskilde. — Olsen, H. M., overl., Ibstrupvej 31, Gentofte. — Petersen, Herman, læ., Torslunde, Svinninge.
- 1916.** Andersen, Alfred, læ., Grønnehavestræde 9, Nykøbing S. — Askegaard, H., viceinsp., Søhuse 10, Bagsværd. — Hansen, C. G., læ., Københavnsvej 78, Køge. — Hendriksen, Ludvig, læ., Kongeledet 22, Charlottenlund. — Jarbøl, H. P., forstander, Ourøgade 36, Kbh. O. — Johansen, Johs., skoleinsp., Tapdrup, Viborg. — Møller, K. Hartvig, førstel., Byagervej 119, Birkerød. — Olsen, Anker, læ., Maglebrænde, Stubbekøbing. — Schæbel, Einar, viceinsp., Brobergsgade 1, Kbhvn. K. — Thunø, G., læ., Mølleparken 10, Vordingborg. — Wardahl, Alfr., viceinsp., Hans Bojes allé 21, Randers.
- 1917.** Husby, M., overl., »Fuglsang«, Tranbjerg J. — Jensen, Rudolf, viceinsp., Fru Inges vej 16, Sorø. — Nielsen, L., overl., Skyttegade 18, Kerteminde. — Nørregaard, H., overl., Sømarksvej 9, Hellerup.
- 1918.** Billum, N. Juel, overl., Løgumkloster. — Bärenholdt, Otto, gymnasiel., Linstowsvej 3, Rungsted Kyst. — Foersom, Thorvald, overl., Hulgårdsvej 51, Kbh. F. — Hansen, A. K., skoleinsp., Søndre allé 31, Rønne. — Holck, Aa., skoleinsp., Storegade 56, Stege. — Kristiansen, K. K., Torpenvangen 16, Humlebæk. — Lauritzen, C. J., skoleinsp., Nyvangen 53, Ballerup. — Petersen,

- P. G., forstander, Nærumvænge 11, Nærum. — Rathje, K., overl., Tjørnegårdsvej 17, Gentofte.
- 1919.** Betz, Alfred, skoledirektør, Frederiks VI's allé 11, Kbh. F. — Christensen, C. C., førstel., Kastanievej 7, Sundby L., Nykøbing F. — Christensen, Sofus E., førstel., Våbensted, Saksøbing. — Cornelius, V., viceinsp., Rolfsvej 4, Nakskov. — Hansen, Thorvald, overl., General Bahnsonsvej 9, Kbh. F. — Thomsen, Ernst, skoleinsp., Søtoften 33, Gentofte.
- 1920.** Hellested, Vilhelm, førstel., Hellested, Hårlev. — Jensen, Aksel, skoleinsp., St. Merløse.
- 1921.** Ahrnung, B., læ., Frejlev skov, Frejlev, Lolland. — Askegaard, Erik, læ., Klintebjerg, Otterup. — Biilmann, Chr., skoleinsp., Strandvejen 26 A, Kbh. Ø. — Christensen, Holger, stadsskoleinsp., Helenevej 24, Korsør. — Jensen, Martin, læ., Marievej 52, Høng. — Pedersen, S. S. C., overl., Carl Langesvej 24, Kbh. Valby.
- 1922.** Hansen, A. Lund, overl., Kongebrovej 32, Middelfart. — Jensen, J. A. K. Wynne, læ., Hadsundvej 42, Aalborg. — Mortensen, Knud, overl., Rugvænget 2 D, Næstved. — Olsen, J. P., skoleinsp., Becksvej 3, Klampenborg. — Pedersen, Viktor, skoleinsp., Fuglevangsvej 3, Kbh. V. — Rørbech, Th., viceinsp., Hovmarksvej 6, Ringsted. — Sveegaard, Helge, overl., Birkeallé 17, Jægerspris.
- 1923.** Albrechtsen, E., forstander, Dalgas Boulevard 61, Kbh. F. — Arentz, H., læ., Nordrupøster, Ringsted. — Carstensen, N. L., overl., Grønnevang 63, Hørsholm.
- 1924.** Diernisse, H. M., læ., Orte skole, Rørmosehus, Bred. — Frank, N. P., læ., Værsløv. — Jensen, Arnold, personalechef, Ibstrupvej 29, Gentofte. — Larsen, Michael, læ., Højmosevej 26, Kbh. N.V. — Lauritsen, Chr., overl., Strandvejen, Ærøskøbing. — Lisner, V., læ., Skimminge 68, Maribo. — Madsen, Ellert, førstel., Lendemark skole, Stege. — Nemming, Knud E., viceinsp., Gilleleje. — Sonne, P., læ., Fjordvænget, Næstved. — Thomassen, A. Lauge, læ., Ll. Værløsevej 82, Værløse. — Aagesen, Sven, viceinsp., Aurehøjvej 5, Hellerup.
- 1925.** Engel, O., overl. translator, Langesund 2, Kbh. Ø., — Hansen, C. G., skoleinsp., Svenskelejren 20, Brønshøj. — Jensen, Axel P., skoleinsp., Hotherskolen, Haarlev. — Lerdam, Knud H., Gammellosevej 303, Bagsværd. — Mortensen, H. V., overl., Mynstersvej 7 A, Kbh. V. — Nielsen, Viggo, førstel., Glim, Roskilde. — Rasmussen, Eigil, skoleinsp., Fortvej 69, Kbh. Vanløse.
- 1926.** Jakobsen, Hans, forstander, Stidsholt, Sæby — Jensen, Carl M., viceinsp., Harrestrupvang 6, Kbh. Valby. — Jensen, Hans, førstel., Gørslev skole, Østervang. — Jensen, Sv., overl., Langs Hegnet 49, Lyngby. — Jensen, Aage, overl., Åker centralskole, Skolevej 3, Aakirkeby. — Rasmussen, Jul., Søtoften 39, Gentofte.

- 1927.** Gjerløv-Christensen, A., skoleinsp., Regattavej 16, Bagsværd. — Pedersen, A., Branderslev, Nakskov. — Pedersen, H. P., læ., Venslev skole, Skibby. — Petersen, Th., Torkildstrup, Eskilstrup.
- 1928.** Larsen, C. Svahn, skoleinsp., Brandholms allé 36, Kbh. Vanløse. — Nielsen, C., læ., Tune, Roskilde. — Olsen, Sv. Aa., skoleinsp., Ørager 21, Hvidovre. — Petersen, J. Ingem., amtsskolekonsulent, Stationsvej, Glumsø.
- 1929.** Andersen, A. Schelke, forstander, »Kongsdal«, Fredensborg. — Christensen, Hans, førstel., Hillested skole, Maribo. — Christiansen, Gunnar F., førstel., Bursø skole, Maribo. — Hansen, Hal-dor, læ., Stensby, Stensved. — Termansen, E. B., forstander, overl., Elmelundevej 2, Kbh. Brønshøj.
- 1930.** Egerup, R., førstel., Vor Frue skole, Roskilde. — Graversgaard, A., Ved Lindevangen 10, Kbh. F.
- 1931.** Andersen, Aug. H., skoleinsp., Kirkebjerg allé 129, Glostrup. — Andersen, Georg, førstel. Parkvej 2, Næstved. — Arnkvist, K. H., overl., Folehaven 90, Kbh. Valby. — Gaardø, Chr., forstander, Højstrupvej 1, Helsingør. — Hansen, K. Schou, overl., Hors-lunde skole, Horslunde. — Jensen, Sv., forstander, skolehjemmet »Undløse«, Tølløse. — Lamberg, K., læ., Tranebjerg, Samsø. — Lindstrøm, Bruno, viceinsp., Hjortekærsvvej 107, Lyngby. — Mag-nussen, Sv., konsulent, Ericaparken 27, Gentofte. — Mortensen, Arne, førstel., Vindblæs. — Olsen, F., overl., Holsteinborvej 11, Kbh. Vanløse. — Olsen, Gerh., skoleinsp., Vigerslevvej 141, Kbh. Valby. — Pedersen, Henning Kragh, forstander, Ruskær 6, Kbh. Valby. — Petersen, Villy, skoleinsp., Høsterkøb skole, Hørs-holm. — Thomsen, Wilh., overl., Ordruphøjvej 24, Charlotten-lund. — Tindbæk, Ole, overl., Ramløsevej 1, Kbh. Ø.
- 1932.** Caspersen, A., forstander, Nebbegårdsbakken 22, Kbh. N.V. — Hansen, Gunnar, førstel., Svallerup skole, Kalundborg. — Lond, Bue, læ., Vaalse skole, Nr.-Alslev. — Olsen, Anker, skoleleder, Tuse centralskole, Mårsø st. — Skytte, Poul, overl., Laur. Søren-sensvej 2, Kbh. F. — Poulsen, C. Weismann, viceinsp., Flakhol-men 6, Kbh. Vanløse.
- 1933.** Gade, Arne, skoleinsp., Poppelallé 3, Hareskovby. — Hansen, M. Kirkeby, viceinsp., Skovvej 23, Hillerød. — Jensen, Knud Kr., læ., Grove skole, Sunds. — Kristiansen, Kn., overl., Fredens-borgvej 65, Hillerød. — Noesgaard, Tage, viceinsp., Troels Lunds vej 16, Kbh. F.
- 1935.** Caspersen, Holger, overl., Lersø Parkallé 171, Kbh. Ø. — Eliasen, Johs., viceinsp., Dronning Margrethes vej 39, Ringsted. — Her-mansen, A., viceinsp., Mosegårdsvej 148, Gentofte. — Koefoed, Ivar, læ., Vestergade 36, Helsingø. — Larsen, N. P., skoleinsp., Smyrnavvej 7, Kbh. S. — Thorkildsen, B., overl. & høre-pædagog, Gallemarksvej 22, Næstved.



- 1936.** Hylbye, Sinius, viceinsp., Elmevej 19, Holte. — Jensen, Wald., overl., Viggo Stuckenbergsvej 31, Lyngby. — Romme, Erling, læ., Mølløvænget 10, Ejby st., Fyn. — Rørbech, Carsten, læ., Osted skole, Roskilde.
- 1937.** Hansen, Ernst, skoleinsp., Svingelsvej 13, Nakskov. — Kabel, K., skoleinsp., Kongevejen 66, Holte. — Mauritsen, Vilh., viceinsp., Havnegade 8, Allinge. — Nielsen, Poul, overl., Trautnersvej 22, Sorø.
- 1938.** Christiansen, Hemming, læ., Birket centralskole, Torrig L. — Hansen, Axel, Skolepsykolog, Hectors allé 3, Hvidovre. — Sørensen, H. C., skoleinsp., Kirke-Helsing, Gørlev Sj. — Udsholt, Oscar, læ., Starreklinte skole, Vallekilde.
- 1939.** Christoffersen, E., læ., Frederiksberg Bredgade 3 C, Kbh. F. — Hansen, Erik Ørum, viceinsp., Nordre Ringvej 96, Glostrup. — Hansen, Richard, læ., Vestbirk alle 27, Kastrup. — Larsen, Ejvind, viceinsp., Ballerupvej 48 B, Værløse. — Nielsen, Christen, Østervej 10, Ballerup. — Odderskov, Øjvind, overl., Byskellet 17, Kalundborg.
- 1940.** Hansen, Eigil, viceinsp., Roasvej 40, Ballerup. — Jensen, Verner, forstander, optagelseshjemmet »Baunegaard«, Ll. Værløse. — Johansen, J., skoleinsp., Kirke-Såby. — Nielsson, Knud, overl., Stenmaglevej 31, Kbh. Brønshøj. — Skovgaard, W., skoleinsp., centralskolen, Klemensker. — Aabjerg, Johs. viceinsp. Hulvejen 9, Holstebro.
- 1941.** Hessilt, H., viceinsp., Hasselvej 7, Glostrup.
- 1942.** Hansen, Johs., overl., Skolevænget 8, Vig. — Hansen, Lars, førstel., Bagenkop. — Jensen, Frede G., afdelingsbestyrer, Hovedvejen 106, Glostrup. — Jonassen, Otto, læ., Dronningholmsvej 21 A, Svendborg. — Kærlyt, N. E., læ., Vejringe, Stubbekøbing. — Nielsen, Børge, undervisningsleder, Revvej 36, Korsør. — Thorkildsen, Erik, overl., Rosenvænget 10, Frederikssund. — Østergård, Niels, overl., Alykkevej 11, Kbh. F. — Aahauge, Pauli, førstel., Tebstrup, Skanderborg.
- 1943.** Abildtrup, Viggo, læ., Veflinge, Fyn. — Andersen, H. C., læ., Skøjtevej 42, Kastrup. — Christiansen, Viggo, læ., Prinsessevej 11, Lyngby. — Henneke, Ricard V., viceinsp., Kongelyset 104, Slagelse. — Jakobsen, Povl Anker, seminarielektor, Ths. R. Segelckesvej 5, Hjørring. — Nedergård, Poul, overl., Toftevej 14, Thisted. — Nielsen, Niels Tage, læ., Reventlowskolen, Søllested. — Simonsen, Bjarne Bruun, læ., Søholmen, Jystrup, Midtsjælland. — Thrane, Niels., overl., Emtedalen 6, Herlev.
- 1944.** Bitsch, Jørgen, forfatter, Sehesteds allé 5, Farum. — Jensen, Hans, undervisningsdirektør, C. F. Richsvej 99 A, Kbh. F. — Larsen, Erik Holm, læ., Sengeløse, Tåstrup. — Ougaard, Bjarne, læ.,

- Klostervej 1, Hillerød. — Poulsen, Jørgen Egedal, skolepsykolog, Kastanievej 4 C, Lyngby.
- 1945.** Johannesen, Svend Jørgen, viceinsp., Ydunsvej 10 C, Helsingør. Larsen, Helge Norvig, skoleinsp., Ganløse centralskole, Måløv. — Oddershede, Michael, læ., Runddyssen 5, Herlev. — Pedersen, G. Frøslev, overl., Lerbjergvej 8, Ballerup. — Petersen, Tage, læ., Mellemvangen 21, Brønshøj. — Piil, Vagn, amtsskolekonsulent, Hasselvej 4, Allerød. — Skov-Petersen, Palle, programsekretær, Egå strandvej 105, Hjortshøj. — Stiesdal, Ove, læ., Gl. Kirkevej 126, Herning. — Søgaard, Fl., viceinsp., Gl. Strandvej 402, Espergerde.
- 1946.** Andersen, A. K., skoleinsp. Lucernevej 24, Bloustrød, Allerød. — Jensen, Mogens, førstel., Vemmelev. — Lindberg, Andreas, overl. Ballesvej 8, Hornslet. — Ørhem, Knud, skoleinsp., Rodkælkevej 6, Tåstrup.
- 1947.** Bang, Chr. læ., Tinderhøjvænge 2, Kbh. Vanløse. — Jacobsen, F. E., amtsskolekonsulent, V. Ulslev, O. Ulslev. — Johansen, Kr., overl., Bakkevej 37 B, Virum. — Svendsen, Werner, forstander, »Sølund«, Harreshøj, Tikøb.
- 1948.** Jacobsen, Bering, læ., Gl. Hellebækvej 45, Helsingør. — Johansen, Anders, overl., Vestre allé 56, Ålborg. — Kristiansen, Preben, konsulent, Harevænget 75, Dragør. — Poulsen, Tage, læ., Marie Grubbes allé 16, Lyngby.
- 1949.** Andersen, Knud, læ., Kongebrovej 37, Sorø. — Jakobsen, Frank L., skoleinsp., Kalundborg. — Johannisson, Axel, læ., Poppel allé 40, Hareskov. — Kristensen, Tage, læ., Elmevej 1, Balling. — Nissen, Jørgen, læ., »Egelund«, Hald Ege, Viborg. — Petersen, Helge, seminarieadjunkt, Hyacintvej 17, Hjørring. — Skaalum, Peter, læ., Utterslev, Kastager.
- 1950.** Hansen, J. Meyer, talepædagog, Søholt skole, Østervrå. — Nielsen, Thorkil, læ., Tune, Roskilde. — Sjørsløv, Kaj H., overl., tunghørepædagog, Skolebakken 2 A, Nyborg. — Skaalum, Bjarni, læ., Vaag, Færøerne. — Therkelsen, H. J. G., læ., Bjæverskov.
- 1951.** Follin, Ib, skolepsykolog, Kostervej 17, Lendemark, Stege. — Müller, Sten, læ., Brønderslev allé 49, Kastrop. — Olsen, Edvard, forstander, Værebros drengeskole, Ølstykke.
- 1952.** Andersen, Egon, læ., Ibsensvej 60, Tåstrup. — Jensen, Kaj, skoleinsp., Svogerslev. — Krøyer, Bendt, læ., Keilstruplund 3, Birkerød. — Müller, Helga Normand, læi., fru, Brønderslev allé 49, Kastrop.
- 1953.** Ellitsgård, M., læ., Nr. Snede. — Engell, Knud, læ., Viborgvej, Gedsted. — Graulund, Knud, læ., Godthåbsvej 58, Nykøbing F. — Larsen, H. P., læ., Bryggervangen 9, Frederiksværk. — Nicolaisen, Otto, læ., Skovbakkeallé 7, Farsø, Jylland. — Nielsen, P. O.,

- læ., Oure, Fyn. — Oddershede, H., læ., Orebyvej 131, Sakskøbing. — Varming, Ole, skolepsykolog, Gadevang 45, Lyngby.
- 1954.** Andersen, L. Elmo, læ., Nærum Vænge 90, Nærum. — Bentsen, Ib, læ., Hjortevænget 11, Hornbæk. — Bøtker, J., Lumbyvej 6, Nr. Lyndelse. — Hallkvist, Ove, læ., Fjordvej 1 D, Nykøbing F. — Hansen, Sv. E., læ., Lindbjergvej 74, Ballerup. — Henriksen, Bent, læ., Fjordvej 23, Nykøbing F. — Jørgensen, Georg, læ., Kornmarken 60, Bagsværd. — Larsen, Johs. Rindom, læ., Jonstrupvej 26, Ballerup. — Petersen, Erik, læ., Virum stationsvej 149 D, Virum. — Rasmussen, Ejner, læ., Hinding, Thisted. — Senstius, H., læ., Tjørnevænget, Troense. — Sørensen, Hakon, læ., Møllebakken 6, Nykøbing F.
- 1955.** Andersen, Charles, skoleinsp., Hunseby skole, Maribo. — Bay, Sten-Tolle, læ., Bauneporten 5, Lyngby. — Christiansen, Kjell Juul, læ., Liden Kirstensvej 2, Vestervig, Thy. — Erskov, O., læ., Ostofte, Nørreballe, Lolland. — Fabrin, Valborg, læi., fru, Æblevej 17, Højbjerg. — Gunnersø, Jens, forstander, Grøngrøft, Gråsten. — Hess, Finn, læ., Gåscholmvej 48, Herlev. — Holm, John Herbert, læ., Solbakkevej 12, Hårlev. — Jørgensen, Lene Buch, læi., fru, Kornmarken 60, Bagsværd. — Konradsen, Eivind, læ., Vejrup, Brenderup, Fyn. — Lau, Werner, læ., Byværnsvej 10, Herlev. — Markmann, A. L., læ., Bråby skole, Haslev. — Olofsson, Erik, læ., Dalby, Krogstrup. — Pedersen, Ellen, læi., Banetoften 6, Ballerup. — Petersen, Carl Oluf, læ., Himmelev skole, Roskilde. — Rasmussen, F. Reindahl, læ., Skovvej 29 A, Hillerød. — Roed, Ib, læ., Kongsnæsvej 11, Næstved. — Schultz, Knud, læ., Birkevang 167, Brønshøj. — Thomassen, Per, læ., Skt. Annagade 65, Helsingør.
- 1956.** Andersen, Age, læ., Grønningen 25, Korsør. — Aundal, Anegrethe, læi., og Søren, læ., Mimosavej 8, Kbh. F. — Dandorf, Ib, læ., Dagmarvej 17, Skovlunde. — Hagel, Lis, læi., Enighedsvvej 27, Nykøbing F. — Holtoug, Tove, læi., og Ole, læ., Lumsås. — Jarner, Frida, læi., og Aje, læ., Højbakkehus, Kirke Værløse, Værløse. — Kramp, Flemming og frue, læ., Kurvej 15-17, Bagsværd. — Knudsen, Mogens, læ., Kongsted, Rønnede. — Nielsen, Emil Møller, læ., Vagtelvej 15, Birkerød. — Olsen, Hjørdis, læi., fru, Rosenvænget 16, Frederikssund. — Pedersen, Carl Johan, læ., Lundtofteparken 90, Lyngby. — Pedersen, John Vang, læ., Dalen 12, Hundested. — Pedersen, Leif Wagner, læ., Undløse Centralskole, Tølløse. — Thomsen, Ole B., læ., Bompporten 18, Gentofte. — Thygesen, Kjeld, læ., Kirchsvej 17, Helsingør. — Ulriksen, Kirsten, læi., fru, Fløng skole, Hedehusene.
- 1957.** Andersen, Kirsten Nørgaard, læi., fru, Blistrup skole, Græsted. — Bang, Asger, læ., Kobervej 27, Herlev. — Bay, Annelise, læi., fru, Bjerregrav, Møldrup. — Christensen, Helge og frue, læ.,

- Mågevej 26, Ringsted. — Dahl, Kjeld, læ., Fasanvænget 29, Dragør. — Dall, Børge, læ., Horsebakken 19, Farum. — Ekberg, Per, læ., Hadbjerg, Hadsten. — Gottwald, Erik, skoleinsp., Tvedvangen 19, Herlev. — Kristensen, Hanna Tranum, læi., fru, Ølsted, Løsning. — Larsen, Bjørn, læ., Vemmelev. — Pedersen, Frede, læ., Kirkestræde 4, Neksø. — Petersen, Harald, læ., Solbakkevej 14, Hårlev. — Sachs, Hans, læ., Bodilsker centralskole, Bornholm. — Ulriksen, Jørgen, læ., Fløng skole, Hedehusene. — Winckler-Carlsen, Gerda, læi., og Jørgen, læ., Guldborg, Lolland.
- 1958.** Bisholt, Kirsten, læi., Byvejen 86, Måløv. — Fribo, Bente, læi., fru, Kirkestien, Kilden, Frederikshavn. — Kaiser, Winnie, læi., fru, Fuglevænget 54, Farum. — Kærgaard, Tage og frue, læ., Degnevangen 17, Ballerup. — Larsen, Dora Søndberg, læi., fru, Vestergade 40, Tølløse. — Mogensen, Hans Peter, forstander, Efterskolen, Løgumkloster. — Mortensen, Birte Stampe, læi., fru, »Thorsbo«, Gevninge Overdrev, Lejre. — Nielsen, Vagn Aa., læ., Tusbyvej 7, Hvidovre. — Pedersen, Birgit Dyhr, læi., fru, Øm, Roskilde. — Petersen, Kirsten, læi., og Mathias, læ., Skringstrup, Skals. — Petersen, Minna, læi., fru, Himmelev skole, Roskilde. — Rasmussen, Hans Werner, læ., Gyldenlundsvej 9 A, Charlottenlund. — Steenbuch, Sonja, læi., fru, Lupinvej 12, Kbh. F. — Svendsen, Grethe Leth, læi., og Niels Espen Leth, læ., Inge-mannsvej 13, Helsingør. — Ubbesen, Nanna, læi., fru, Ellede, Kalundborg.
- 1959.** Andersen, Henny, læi., fru, Ketilstorvallé 70, Hvidovre. — Bentkær, Mogens, læ., Kongestien 51, Virum. — Bøgh, Flemming, læ., Gurrevej 57, Hvidovre. — Hansen, Inga Hoff, læi., Himlingøjevej 11, Hårlev. — Hjelme, Else, læi., Rundforbivej 215, Nærum. — Iversen, Poul Hasseriis og frue, læ., Nymarkskolen, Ladby, Fyn. — Jensen, Arne og frue, læ., Skoleloden, Solrød, Havdrup. — Jensen, Sven Sødring, læ., Børsholmvej 11, Gedser. — Johanson, Per Werner, læ., L. I. Brandes allé 17, Kbh. V. — Kran-Nielsen, Uni, læi., fru, Højdevej 28, Ballerup. — Nørager-Nielsen, Arne og frue, læ., Bygaden 10, Kirke Værløse. — Nielsen, Gert, læ., Skee, St. Merløse. — Nielsen, Tage, læ., Jernbanegade 1, Gråsten. — Sørensen, Ole, læ., Stenmarken 63, Søborg.
- 1960.** Andersen, Ib, læ., Rolighedsvej 22, Kbh. V. — Baltzer, Jørn, læ., Hollandsvej 35, Lyngby. — Buch-Hansen, Leif, læ., Sverrigsvej 18, Hjørring. — Christoffersen, Aase, læi., Kirke Helsinge, Gørlev, Sj. — Frederiksen, Vagn, læ., Dalmose. — Jensen, Poul Rygaard, læ., Dalby st., Fyn. — Juul, Birgitte, læi., Skovgårdsvej 42, Odense. — Larsen, Vagn Højer, Erik Gudmandsvej 12, Als-gårde. — Levinsen, Grethe, læi., Bjælkevungen 8, Lyngby. — Madsen, Mogens, læ., Stationsvej 25, Græsted. — Pedersen, Mona, læi., fru, Marrebæk skole, Marrebæk. — Peitersen, Finn, læ.,

- Gasværksvej 4, Gilleleje. — Petersson, Franck, læ., Skovlykke 13, Gug, Jylland.
- 1961.** Ahm, Jette, læi., Virum Vænge 4, Virum. — Brandt, Birgit, læi., Esrum skole, Esrum. — Breindahl, Niels, læ., Brabrand skovvej 9, Brabrand. — Carlsen, Nanna, læi., Sofievej 11, Holte. — Feld, Ernst, læ., St. Musse, Herritslev. — Hylby-Henriksen, Jette, fru, læi., Skodsborgvej 302, Nærum. — Ipsen, Jens Jørgen, missionær, Åløse, Østermarie, Bornholm. — Jacobsen, Birgit Dyrlund, Østergade 26, Glumsø. — Jensen, Lis, læi., Lundtoftegårdsvej 11, Lyngby. — Kristensen, Bente, læi., fru, Lindevangen 79, Virum. — Krogh, Karsten, overl., Værebroskolehjem, Ølstykke. — Larsen, Helle Asker, læi., Blomstervænget 36, Lyngby. — Laursen, Anna-Maria, læi., Brovænget 6, Virum. — Lyngsie, Ole, læ., Kirstinelsvej 4, Ballerup. — Mortensen, Esther, læi., Baltorpvej 102, Ballerup. — Pedersen, Erna, læi., Reventlowskolen, Taareby, Søllested. — Strømstad, Lis, læi., fru, Osted, Roskilde. — Valbjørn, Lis Arendt, læi., Biskop Svanes vej 29 B, Birkerød. — Voetmann, Minna, læi., Nyvej 18, Korsør.
- 1962.** Andersen, Ole N., læ., Hinbjerg 38, Karlslunde. — Ankersen, Rudi, læ., Poppelallé 4, Holte. — Berg, Gerda, læi., fru, Harevænget 21, Dragør. — Blum, Margrete, læi., Pasopvej 81, Svendborg. — Bomholt, Steen A., læ., Fagerbo 48, Hedehusene. — Clausen, Bente, læi., Baldersvej 22 A, Helsingør. — Due, Hanne, læi., Hammerodde Fyr, Sandvig. — Helt, Hanne, læi., fru, Godtgemt 20, Bagsværd. — Høgsbro, Lise, læi., Ved Stampedammen 28, Hørsholm. — Jensen, Birgit, læi., Gladsaxevej 92, Søborg. — Jensen, Sven Holme, læ., Vallensved, Næstved. — Juul, Anni, læi., Biskop Svanesvej 40, Birkerød. — Jørgensen, Gyda Bøge, læi., Ved Voldgraven 24, Brønshøj. — Kayeød, Annelise, læi., fru, Bredager 85, Hvidovre. — Kold, Borge, læ., Bellahøjvej 105, Kbh. F. — Molsing, Mollie, læi., Daugårdsvej 2, Brede, Lyngby. — Mortensen, Hanne, læi., og Hans J., læ., Langetoftene 13, Osted, Roskilde. — Nielsen, Lisa Corell, læi., Bissensgade 14 C, Århus C. — Olsen, Anne Marie Hvalsøe, læi., Amtstueallé 21 C, Ringsted. — Olsen, Ulla, læi., fru, Vindebyvej 31, Herlev. — Pedersen, Hanne Flincker, læi., fru, Lindevangen 67, Virum. — Rossle, Kirsten, læi., Georgs Vænge 12, Ishøj, Tåstrup. — Sørensen, Lasse Byrge, Gørslev, Østervang st. — Sørensen, Ruth Mejlbj., læi., Åderupvej 79, Næstved. — Thygesen, Hanne Juul, læi., og Thorsten, læ., Salling, Løgstør.
- 1963.** Andersen, Bente Alslev, læi., Lehwaldsvej 3, Lyngby. — Andersen, Jan Claudi, læ., Møllebakken 13, Hillerød. — Andersen, Lis, læi., Rødovre Parkvej 279, Kbh. Vanløse. — Antonsen, Vilhelm, læ., V. Tirsted, Lolland. — Bagger, Kirsten, læi., og Erik, læ., Nygade 9, Klemensker. — Bloch, Birgit, læi., Bagsværd Hovedgade

- 139, Bagsværd. — Borges, Helle, læi., og Finn, læ., Karl Poulsensvej, Havndal. — Dalsgaard, Eva, læi., fru, Holsteinborgvej 8, Frederikshavn. — Forfang, Inger-Lise, læi., Espergærde. — Frederiksen, Bent, læ., Rye-Sonnerup centralskole, Kirke Hyllinge. — Hill, Kirsten, læi., fru, Hald st. — Jensen, Anne Kate, læi., Valby Langgade 178, Kbhvn. Valby. — Jensen, Hanne, læi., fru, Begtrup, Knebel. — Jensen, Lene, læi., Valbyvej 4, Helsingør. — Jensen, Lilan Jegstrup, læi., Kongebakken 40 F, Roskilde. — Johansen, Bodil, læi., og Troels, læ., Esbern Snaresvej 17, Sorø. — Kinch, Lis, læi., fru, Trongårdsvej 23 C, Lyngby. — Larsen, Ib Søndberg, læ., Vestergade 40, Tølløse. — Lillesø, Hanne, læi., fru, Hvidovrevej 472, Hvidovre. — Mogensen, Erik, læ., Skovvænget, Nørreballe, Lolland. — Nielsen, Børge, læ. Høje Gladsaxe 1, Søborg. — Olesen, Palle Osterby, læ., Abel Cathrinesgade 27, Kbh. V. — Olsen, Jørgen Svan, læ., Karleby, Falster. — Pedersen, Aksel, læ., Toreby, Flintinge, Lolland. — Petersen, Merete, læi., Rolighedsvej 12 bj 27, Helsingør. — Poulsen, Lone, læi., fru, Stadionvej 113, Glostrup. — Rønsfeldt, Ingelise, læi., Søborg Parkallé 46, Søborg. — Starcke, Bodil, læi., fru, Byagervej 11, Birkerød. — Svendsen, Lene, læi., Veronavvej 11, Kbh. S. — Thomsen, Vibeke, læi., Grønneparken 9, Nykøbing Sj. — Vindeløv, Stig, læ., Kirke Hyllinge.
- 1964.** Andersen, Lise Ejby, læi., fru, Falkenberghøj, Alsgårde. — Bech, Marianne, læi., Strandvejen 347, Klampenborg. — Bork, Doris, læi., Vejlevej 32, Egtved. — Buhl, Anni, læi., fru, Kollektivhuset 646, Søborg Torv 6, Søborg. — Büchmann, Torsten, læ., Resedavej 30, Gentofte. — Bødker, Birte, læi., H. P. Simonsens allé 141, Fruens Bøge, Fyn. — Christensen, Eva, læi., Blokhaven 4, Skovlunde. — Colding, Marianne, læi., Lindeparken 28, Næstved. — Gajhede-Pedersen, Inge, læi., Lyngby Rosenvænge 13, Lyngby. — Hansen, Birte Lond, læi., Jyllandsgade 4, Vejen. — Hansen, Helle Ryberg, læi., fru, Nordvej 15, Helsingør. — Holberg, Vagn, læ., Magleby skole, Skælskør. — Jensen, Eva Wolsing, læi., Bjørn Andersensvej 78, Birkerød. — Jørgensen, Flemm. B., læ., Skælskør Borgerskole, Skælskør. — Kaehne, Kurt, læ., Gl. Kogevej 310 C, Hvidovre. — Johansen, Frank Guldager, læ., Rutsker kirkeskole, Hasle, Bornholm. — Kasch, Torsten, læ., Svinget 8, Tørring. — Korup, Heidi, læi., fru, Tværvej 6, Overlund, Viborg. — Kristiansen, Birger, læ., Æblevej 11, Skælskør. — Lausen, Vivi Rudbæk, læi., fru, Nordvej 13, Helsingør. — Mogensen, Bente, læi., fru, Nørreballe, Lolland. — Mygind, Lis, læi., fru, Munkebakken 9, Virum. — Maarbjerg, Nina, læi., Boestofte, St. Heddinge. — Nielsen, Eva Grit, læi., Hyldegårdsvej 56, Charlottenlund. — Olsen, Lene Koefoed, læi., Kierulffsvej 20, Slagelse. Rasmussen, Inge, læi., Vintervej 10, Charlottenlund. — Schröder,

- Birgit, læi., Østergade 23, Gilleleje. — Simonsen, Helle H., læi., Kroggårdsvej 10, Greve Strand. — Thomsen, Kirsten Løgholt, læi., Søren Norbysvej 54, Frederikshavn. — Wessel, Kaare, læ., Stationsvej 5, Hesselager, Fyn. — Wineken, Nanna, læi., fru, Bybjergvej 11, Hørsholm.
- 1965.** Andersen, J. S., læ., Peder Godskesvej 20, Virum. — Billgren, Jette, læi., Skodsborgvej 21, Virum. — Brozek, Birgitte, læi., fru, Engparken 32, Karlslunde. — Brühl, Birgit, læi., fru, Plantagevej 23, Fredensborg. — Christensen, Bent Lange, læ., Arnum. — Christensen, Kirsten, læi., og Hans J., læ., Hundige skole, Greve Strand. — Christiansen, Annelise, læi., Rørrosevej 18, Gilleleje. — Dalboe-Pedersen, Ulla, læi., Kalundborgvej 6, Mørkøv. — Eefsen, Marianne, læi., fru, Langengen 11, Søborg. — Hansen, Kirsten Pallisgård, læi., fru, Tulstrup, Hillerød. — Hansen, Randi Enock, læi., Peder Hvidtfeldtsstræde 4, Kbh. K. — Harild, Jon, læ., Englandsvej 68, Kbh. S. — Jensen, Kirsten, læi., Kordilgade 24, Kalundborg. — Jensen, Aa. Nedergaard, læ., c/o Dyrum, Skodsborgparken 34, Skodsborg. — Kofod, Inger, læi., Snerlevej 26, nr. 32, Helsingør. — Kristiansen, Finn, læ., Aldershvilevej 95, Bagsværd. — Larsen, Margrethe Barlev, læi., fru, Skolen, Gadstrup. — Linding, Sv. Aa., læ., Egebjerg, Bråde, Sj. — Mortensen, Anne-Grete, læi., Chr. Mathiesensgade 7, Vordingborg. — Nerlov, Karen, læi., og Leif, læ., Skave, Holstebro. — Nielsen, Anne Hoel, læi., Rørby, Kalundborg. — Nielsen, Flemming, læ., Hyllinge. — Nielsen, Marianne Rossing, læi., fru, Kalundborgvej 7, Holbæk. — Pedersen, J. Baunegaard, Poppelvej 6, Højby, Sj. — Pedersen, Lillian, læi., centralskolen, Rutsker, Hasle. — Pedersen, Marianne, læi., Mads Holmsvej 6, Helsingør. — Rasmussen, Lise Stampe, læi., Barrit. — Refnov, Kaj, læ., Møllevej 34, Saksøbing. — Risbjerg, Karen, læi., Kyndby, Krogstrup. — Rolvung, Ulf, læ., Horslunde, Lolland. — Schacht-Petersen, Ulla, læi., fru, Enggårdsvej, Uvelse, Slangerup. — Svensson, Arne, læ., Lindeallé 50, Ballerup. — Thornberg, Per, læ., Pilevej, Vamdrup. — Vestergaard, Kaja, læi., fru, Lyshøj allé 11, Kbh. Valby. — Østergaard, Kai, læ., Solhøjvej 41, Hedehusene.
- 1966.** Andersen, Janne, læi., fru, Efterårsvej 2, Charlottenlund. — Andreasen, Flemming, læ., c/o Willer-Nielsen, Vestergade 3, Helsingør. — Barnekow, Lisbeth v., læi., Høegsmindevej 48, Gentofte. — Bengtsson, Hildur, læi., Thisted skole, Thisted. — Bülow, Henrik, læ., L. F. Cortzensvej 31, Virum. — Hanne & Steen Christensen, læ., Tværvej, Sjællands Odde. — Hansen, Verner S., læ., Fr. Hansen allé 38, Fredericia. — Grove-Rasmussen, Ole, læ., (samt Lis Toft), læi., Skolen, Stubberup pr. Fakse. — Hemmingsen, Inge Lise, læi., Spjellerup-Smerup centralskole pr. Fakse. — Håkansson, Gudrun, læi., Tværvej 59, Virum. — Jakobsen, Lis, læi.,



H. C. Andersens allé 1, Esbjerg. — Jensen, Lisbeth Kvist, læi., Frederiksdalsvej 12 C, Virum. — Jørgensen, Bodil, læi., Tjørnevang 36, Gilleleje. — Anette & Niels Kofoed, læ., Særslev, Fyn. — Kristiansen, Lene, læi., Motalavej 141, Korsør. — Laursen, Steen, læ., Birketofte 18, Hareskov. — Larsen, Dorthe Haagen, læi., Bredegade 6, 2., Slagelse. — Madsen, Jørn K., læ., Sokkelundsvej 10, Kbh. NV. — Mortensen, Bodil, læi., Leonora Christinasvej 5, Maribo. — Gert Nielsen, læ., Norregade 29, Haslev. — Davidsen Nielsen, Niels, læ., Holbøl, Sønderjylland. — Nielsen, Lone Breinholt, læi., Maglegårdsparken 148, Ballerup. — Nielsen, Steen G., læ., Knuds allé 9, Lyngby. — Lørring, Ulla, læi., Rahbeksallé 18, København V. — Nielsen, Kirsten, læi., Olsker centralskole pr. Tejn. — Pedersen, Kirsten, læi., Hegnskroge 4, Lyngby. — Petersen, Lene Korsgård, læi., Tårbækdalsvej 82, Klampenborg. — Rønn-Nielsen, Anni, læi., Vejlemosevej 37, Holte. — Sidenius, Anne-Grete, læi., Nybrovænge 29, Lyngby. — Sønderriis, Annelise, læi., Vejlemosevej 37, Holte. — Toubro, Lene, læi., Englandsvej 45, Esbjerg. — Warming, Per, læ., Nærumvænge 44, Nærum. — Willer-Nielsen, Grethe, læi., Vejlemosevej 37, Holte. — Villum-Nielsen, Ulla, læi., Sorterup præstegård, Slagelse.